

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. VIII

Issue 1

April 2018

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளடக்கம்

பக்கம்

ஸௌப் டிவென்	4
இம்மாதச் செய்தி	12
சாவிதரி	13
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	15
பெரிய காரியம்	18
அஜெண்டா	24
The Life Divine – Outline	26
மனித சுபாவம்	31
நெஞ்சுச்குரிய நினைவுகள்	35
வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள்	38
அன்பர் அனுபவம்	41
அன்பர்கள் நிதானமாக இருக்க வேண்டும்	47
ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆஸ்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 2	48
அன்னை இலக்கியம்	
ரூரு	53

ஜீவியத்தின் ஒத்துப்பாடு

ஏஜிஜெஃப்

இறைவனையும்
உலகையும்
இணைப்பது
மனிதன் கடமை.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் 88 பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

லைப் டிவென்

அழங்கிலம்: பெலஸ்வி ஜேக்கப்ஸ்

தமிழாக்கம்: வித்யா ரங்கன்

II/2. Brahman, Purusha, Ishwara—Maya, Prakriti, Shakti

Page 322

Para 1

The supreme Reality is eternal, absolute and infinite.

Because it is absolute and infinite, it is in its essence indeterminable.

It is indefinable and inconceivable by finite and defining Mind.

It is ineffable by a mind-created speech.

It is not describable by our negations, neti neti.

We cannot limit it by saying it is not this, it is not that.

It is also not describable by our affirmations.

For we cannot fix it by saying it is this, it is that, iti iti.

It is in this way unknowable to us.

Yet it is not altogether and in every way unknowable.

It is self-evident to itself.

It is inexpressible, yet self-evident to a knowledge by identity.

The spiritual being in us must be capable of that.

That spiritual being is in its essence this Supreme Existence.

II/2. பிரம்மம், பூருஷா, ஈஸ்வரா — மரயை, பிரகிருதி, சக்தி

பரம்பொருள் சாஸ்வதமானது, பூரணமானது மற்றும் அனந்தமானது.

பூரணம் மற்றும் அனந்தமானதால் அதன் சாரத்தில் நிர்ணயிக்க இயலாத்தாக உள்ளது.

அது நம் சிறிய மனத்தின் விளக்கம் மற்றும் கருத்தாற்றலைக் கடந்தது.

மனம் சிருஷ்டித்த பேச்சுக்கு அகப்படாதது.

நேதி நேதி என்று விலக்குதலால் அதை விளக்க முடியாது.

இது இல்லை, அது இல்லை என்று மறுப்பதால் அதை வரையறை செய்ய முடியாது.

வலியறுத்துதலாலும் அதை விவரிக்க முடியாது.

இதுதான், அதுதான் என்று ஏற்பதாலும் அதைத் தீர்வு செய்ய இயலாது.

ஆகையால் அது நமக்கு விளங்க முடியாததாகிறது.

இருந்தாலும் அது எவ்வழியிலும் விளங்க முடியாத ஒன்றன்று.

அது சுய விளக்கம் பெற்றது.

அது விவரிக்க முடியாததாக இருப்பினும் ஜக்கியமான ஞானத்தில் தன்னை சுயமாக விளக்கக் கூடியது.

நம்முள் உள்ள ஆன்மாவுக்கு அத்திறமை உண்டு.

ஆன்மா அதன் சாரத்தில் இந்த சுப்ரீம் சத்தாக உள்ளது.

The Supreme Reality is indeterminable to Mind.

Because of its absoluteness and infinity, it is so.

But this Supreme Infinite determines itself.

It determines itself to our consciousness in the universe.

It does so by real and fundamental truths of its being.

They are beyond the universe and in it.

They are the very foundation of its existence.

These truths present themselves to our conceptual cognition.

They present as the fundamental aspects in which we see this Reality.

In themselves they are seized directly.

They are not seized by intellectual understanding.

They are seized by a spiritual intuition, a spiritual experience.

It is in the very substance of our consciousness.

But they can also be conceived by a large and plastic idea.

அது மனத்தின் நிர்ணயத்திற்கு அப்பாற்பட்டது.

அதன் பூரணத்துவம் மற்றும் அனந்தத்தால் அது மனத்திற்கு அப்பாற்பட்டுள்ளது.

ஆனால் அனந்தமான சத்திற்கு சுய நிர்ணயம் உண்டு.

நம் பிரபஞ்ச ஜீவியத்தில் அது தன்னை சுய நிர்ணயம் செய்கிறது.

உண்மையான அடிப்படையான சத்தியங்களின் வழியே அது தன்னை நிர்ணயித்துக் கொள்கிறது.

அவை பிரபஞ்சத்தைக் கடந்தும் அதனுள் வியாபித்தும் உள்ளன.

அவை பிரபஞ்ச வாழ்விற்கு மிகவும் அடிப்படையானவை.

இந்த சத்தியங்கள் நம் கருத்தாற்றலை வந்தடைகின்றன.

அடிப்படை அம்சங்களாக அவை வெளிப்படுவதில் நாம் இந்த இறை தத்துவத்தைக் காண்கிறோம்.

அவை தம்முள் தம்மை நேரடியாகப் பற்றியுள்ளன.

இப்பற்றுதல் அறிவின் உணர்த்துவத்தால் ஏற்பட்டதல்ல.

ஒரு ஆன்மீக உள்ளுணர்வு மற்றும் ஆன்மீக அனுபவத்தால் ஏற்படும் பற்றுதல் அது.

அது நம் ஜீவியத்தின் பொருளில் இயல்பாக அமைந்துள்ளது.

அவற்றை நாம் ஒரு பெரிய மற்றும் இணக்கமான கருத்தாக அறிய முடியும்.

It can be expressed by a plastic speech.

That speech does not insist too much on rigid definition.

It does not limit the wideness and subtlety of the idea.

In order to express this experience a language has to be created.

This language is both intuitively metaphysical and revealingly poetic.

It admits significant and living images.

They are the vehicle of a close, suggestive and vivid indication.

In the Veda and the Upanishads we find such language.

It is hammered out into a subtle massiveness.

In ordinary metaphysical thought there is only a distant indication.

It is an approximation by abstractions.

It may still be of some service to our intellect.

This kind of speech suits our method of rational understanding.

The intellect must consent to pass beyond a finite logic.

Then it can be of real service.

அதை இணக்கமான ஒரு பேச்சாக வெளியிட முடியும்.

அப்பேச்சு அதன் வரையறையை வலியுறுத்தாது.

அது கருத்தின் விரிவு மற்றும் சூட்சமத்தைக் கட்டுப்படுத்தாது.

இவ்வனுபவத்தை வெளிப்படுத்த ஒரு மொழியை ஏற்படுத்துவது அவசியம்.

அம்மொழி உள்ளணர்வால் எழுந்த ஆத்ம தத்துவமாகவும் கவிதை நயத்தோடு கூடிய வெளிப்பாடாகவும் இருக்கும்.

அது சிறப்பான உயிரோட்டமான உருவகங்களை அனுமதிக்கிறது.

அவை நெருக்கமாக, குறிப்பாக மற்றும் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டும் சாதனம்.

வேதம் மற்றும் உபநிஷத்தில் இத்தகைய மொழியின் குறிப்பை நாம் காணலாம்.

அது திண்மை வாய்ந்த சூட்சமமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சாதாரண ஆத்மவிசார எண்ணத்தில் அது லேசான குறிப்பாக உள்ளது.

அது கருத்துரவாக்கப்பட்ட ஒரு தோராயமாக்கம்.

இருந்தாலும் நம் அறிவுக்கு ஏதோ ஓரளவில் அது பயன்படும்.

இத்தகைய பேச்சு நம் பகுத்தறிவுக்கு ஏற்றது.

சிறியதன் தர்க்கவியலைக் கடந்து வர அறிவு சம்மதிக்க வேண்டும்.

அப்படிச் செய்தால் அது உண்மையான சேவைக்குப் பயன்படும்.

It must accustom itself to the logic of the Infinite.

On this condition alone, we can speak of the Ineffable.

We may insist on applying a finite logic to the Infinite.

Then the omnipresent Reality will escape us.

We shall grasp instead an abstract shadow.

It will be a dead form petrified into speech.

It will be a hard incisive graph which speaks of the Reality.

But it will not express it.

Our way of knowing must be appropriate to that which is to be known.

Otherwise we achieve only a distant speculation.

We will have a figure of knowledge and not veritable knowledge.

(Contd...)

◦ ◦ ◦

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

நம்முள் நிலையானதில் நிலைத்தால் ஜீவன் தெரியும்.

அனந்தத்தின் சத்தியத்திற்கு அது தன்னை உட்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இச்சட்டத்தை ஏற்பதால் மட்டுமே நாம் சொல்லைக் கடந்ததைப் பற்றிப் பேச முடியும்.

நாம் அணுவின் தர்க்கத்தை அனந்தத்திற்கும் உபயோகிக்க முனையலாம்.

அப்படிச் செய்தால் பரம்பொருள் நமக்கு அகப்படாமல் விலகும்.

அதற்கு பதிலாக அருவமான ஒரு நிழலை மட்டுமே நாம் கைப்பற்றுவோம்.

அது உயிர்ப்பற்ற உருவம், உறைந்த பேச்சானதை ஒக்கும்.

அது கடினமான அறிவுக்கூர்மையான ஒரு வரைபடம் இறை தத்துவத்தை விளக்குவது போலாகும்.

அது அதன் சத்தியத்தை வெளிப்படுத்த முடியாது.

ஒன்றை அறியும் வழி, நாம் எதை அறிய முயல்கிறோமோ அதற்குப் பொருத்தமானதாக இருக்க வேண்டும்.

அப்படி இல்லாத பட்சத்தில் நாம் பெறுவது ஒரு எட்ட முடியாத எண்ணக் கோட்டையாகும்.

நாம் ஞானத்தின் உருவகத்தை அடைவோம், முழுமையான ஞானத்தை அல்ல.

(தொடரும்...)

◦ ◦ ◦

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

நம்முள் அசைவில் நிலைப்பட்டால் ஜீவியம் தெரியும்.

இம்மாதச் செய்தி

மனிதனை ஆண்மாவாக்குவது
அடுத்த மனிதன்.

சாவித்ரி

Page 207: Joy nurtured fears and good an evil proved.

சந்தோஷம் கண்ணீராயிற்று, நல்லதைத்
தீமையென நிருபித்தாயிற்று.

- ❖ தீமையினின்று நல்லது ஒரு பொழுதும் வந்ததில்லை
- ❖ அன்பு எளிதில் வெறுப்பாயிற்று, ஆனந்தம் வலியால் அழிந்தது
- ❖ மெய் பொய்யாயிற்று, வாழ்வை மரணம் ஆள்கிறது
- ❖ உலகம் செய்யும் விஷமத்தைக் கண்டு சிரிக்கும் சக்தி
- ❖ உலகின் பிணக்குகளை விளக்கும் குதர்க்கமான உருவகம்
- ❖ முயல வேண்டி அவர்கள் ஒருவரையொருவர் அனைத்துக் கொண்டனர்.
- ❖ கடவுள் முகத்தில் கேலியான பொட்டையிட்டனர்
- ❖ விலகி நின்றது, அனைத்தையும் ஊட்டிருவியது
- ❖ நெஞ்சில் அதன் பிளவுபட்ட பாதத்தைப் பதித்தது
- ❖ முறுக்கப்பட்ட நெஞ்சம், விணோதமான மந்தப் புன்னகை
- ❖ வாழ்வெனும் விஷ நாடகத்தைக் கேலி செய்கிறது
- ❖ நிலையற்ற ரூபத்தைப் பறையறிவித்தது
- ❖ பயங்கர காலடி சப்தம் கடுநடையால் மென்மையாயிற்று
- ❖ எவரும் புரிந்து காப்பாற்றக் கூடாது என
- ❖ அதன் பயங்கரப் பிடி அருகில் வரும்வரை எவருக்கும் கேட்கவில்லை
- ❖ இல்லையெனில், அனைத்தும் அனந்தன் வரும் அமைப்பு
- ❖ சூழலே சூட்சுமமாகி தீர்க்க தரிசனம் நம்பிக்கையாகி

- ❖ வேத வாக்காய் கேட்டது, புது நட்சத்திரமாய் விளங்கியது
- ❖ பேய் தெரிந்தது, ஆனால் ஒளிப்பிழம்புள் மறைந்திருந்தது
- ❖ ஆகாயத்தினின்று உதவும் தேவதையாய் அவன் வந்தான்
- ❖ பொய்க்கு வேதம், சட்டமனித்து வலுப்படுத்தினான்
- ❖ விவேகத்தால் ஏமாற்றினான். புண்ணியத்தால் ஆத்மாவைச் சிறைத்தான்
- ❖ சொர்க்கப் பாதையில் நரகத்திற்கு அழைக்கச் சென்றான்
- ❖ சக்தியும் சந்தோஷமும் பொங்குமாறு உணர்த்தினான்
- ❖ உள்ளே போர் மூண்டபொழுது
- ❖ காதிற்கு இனிய இசையைக் கற்பித்தான்
- ❖ மனத்தைத் தன்வலையில் சிறைப்பிடித்தான்
- ❖ தர்க்கம் பொய்யை தவிர்க்க முடியாத மெய்யாக்கியது
- ❖ பெரியவர்களை பெருநெறியால் வியப்பிலாழ்த்தி
- ❖ தெய்வமே பேசுவது போல் பேசினான்
- ❖ துரோகமும் சூதும் சூழலைச் சூழ்ந்தன
- ❖ ஆதாயத்திற்காக மெய்யையக் கூறுவான்
- ❖ புன்னகை மாய வலை, அதனுள் ஆபத்துளது
- ❖ பாதுகாப்பு அதன் மேலட்டை, நம்பிக்கை உள்ளே வரும் அனுமதி
- ❖ மெய்யின் இனிய புன்னகையுடன் பொய் பவனி வந்தது

ஐஷீஸீஸீஸீ

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

இன்ப துன்பத்தை ஏற்று திருவருமாற்றுவது பூரணேயோகம்.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/55. சமர்ப்பணம் உடலில் யூர்த்தியாகி உடல் நன்றியள்ள ஜீவனரகப் யல்லரிக்கும் பொழுது என்னை விலக்கி உன்னைப் யூர்த்தி செய் எனக் கூறலாம்.

- இது கடைசி கட்டமான பலிதம்.
- இது நடந்தது நமக்கு சந்தோஷம் தரும். சந்தோஷம் அகந்தைக்குரியது. திருப்தியும் அகந்தையின் சவடைக் கொண்டு வரும்.
- இரண்டையும் தவிர்த்து என்ன செய்வது? தவிர்ப்பது பெரியது, தவிர்த்து தலைப்பைக் கருதுவது மிகப் பெரியது.
- உலகில் பதவிக்குப் போட்டியண்டு. அண்ணன் தம்பி போட்டியிடுவர். தகப்பனார் மகன் போட்டியிடுவர்.
- பதவியை நாடாத மனம் பக்குவமான மனம்.
- தானே ஏற்படுத்திய பதவியையும் தேடாதது ஆன்மீகப் பக்குவம் உள்ள மனம்.
- உலகில் அது ஒருவரிடமே கண்டோம் - அது காந்தியை மகாத்மா காந்திஜியாக்கியது.
- அசோகன் போரைக் கைவிட்டான். காந்திஜி பதவியை நாடவில்லை. இவை பெரு நிகழ்ச்சிகள்.
- மனிதனை அகந்தை தொடரும். பிரபஞ்சத்திலும் தொடரும். பிரபஞ்சத்தைக் கடந்த பிரம்மத்திலும் ஓரளவு தொடரும். பர்சனாலிட்டியின் பகுதியாக வரும்.
- சமர்ப்பணத்துள்ளும் அகந்தை மறந்து வரும்.
- உடல் புல்லரிக்கும் பொழுது அகந்தை விலகும்.

மனம் பிறர் சந்தோஷத்தால் பூரிக்கும் பொழுது அகந்தை விலகும்.

அறிவு கடுமையினின்று விலகி சுமுகத்தை நாடும் பொழுது அகந்தை விலகும்.

இந்த நேரம் விடுதலை பெறும் நேரம். என்னை - என் அகந்தையை - விலக்கும் நேரம் இது.

என்னை விலக்கினால் அடுத்த நேரம் அது திரும்பப் பெறும். உன்னைப் பூர்த்திச் செய்வது திருவருமாற்றம்.

அகந்தை ஆத்மாவாக மாறும்.

அது இனி தவறாது.

- சமர்ப்பணம் தீவிரமானால் முதல் கட்டத்திலேயே பிரச்சனை தீரும்.
- மேலும் நாம் சமர்ப்பணத்தை நினைப்பதில்லை.
- சமர்ப்பணம் பூர்த்தியாக வேண்டிய நேரம் இதுதான்.
- பிரச்சனை தீர்ந்தபின் எண்ணம் வலுவாக எழும்.
- எப்படி சமர்ப்பணம் செயல்பட்டது என நினைக்கும்.
- நினைவுள்ளவரை சமர்ப்பணம் பூர்த்தியாகாது.
- நினைவு பல வகை - சிந்தனையில் உற்பத்தியாவது, நம்பிக்கையில் உற்பத்தியாவது, பழக்கத்தில் உற்பத்தியாவது, எந்த உற்பத்தி ஸ்தானமும் இல்லாமல் ஓட்டம் உள்ள எண்ணம் (running thoughts) எனப் பலவகையுண்டு.
- சிந்தனை கட்டுப்படாது. கட்டுப்பட்டால் அந்த எண்ணங்கள் வாரா.
- நம்பிக்கையால் மனிதன் வாழ்கிறான். அது எப்படி போகும். எந்த ஒரு நம்பிக்கையினின்று இந்த எண்ணம் வந்ததோ அது போகலாம். பழக்கம் ஆழந்து வேறான்றியது. அதை மீற ‘உடலில்’ தவம் செய்ய வேண்டும். எதுவுமில்லாமல் ஓடுவது தெரு நாய் வீட்டினுள் நுழைவது போன்றது. இவை அனைத்தையும் கடந்தால் எண்ணம் வழி விடும். அது யோக சித்தி, மொன சித்தி என முனிவர்கள் அழைப்பார்.

- உடல் புல்லரிக்கும் நேரம் அனைத்தும் கண்ணம் விலகும். அவை விலகாமல் புல்லரிக்காது. அந்த நேரம் பெரிய நேரம்.
- நட்சத்திரம் விழும் அந்த ஓரிரு வினாடியில் மனம் ஒரு கருத்தை உருவாக்கி நினைத்தால் ஒரு வருஷத்தில் அது பூர்த்தியாகும். ஓரிரு வினாடிகளில் மேல்மனம் வர அந்த எண்ணம் மனத்தில் எந்த நேரமும் இருந்திருக்க வேண்டும்.
- இது போன்றவை இந்த யோகத்திற்கு காலான்றும் இடங்கள் காலான்றும் இடம் ஆயிரம், பதினாயிரம். காலான்றுமிடத்தில் வேறான்றுவது யோகம். யோகத்தின் வேர் ஆத்ம பரினாம வளர்ச்சி.
- இது சிறந்த பெரிய பயிற்சி. தெரிவதில்லை. தெரிந்தால் செய்வதில்லை. செய்வது சிறப்பு.

(தொடரும்)

ஐசீஐஐஸீஐ

காந்தி மண்டபத்தில் தியானக்கூடல்

பிரதி மாதம் இரண்டாம் ஞாயிற்றுக் கிழமை அன்று, சென்னை, அடையாறில் உள்ள காந்தி மண்டபத்தில் காலை 9.30 மணிக்கு, மதர்ஸ் சர்வீஸ் சொசைட்டி நடத்தும் தியானக்கூடல் நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிறது. இதற்கான அனைத்துப் பணிகளையும், மாம்பலம் தியான மையம், மற்ற தியான மையங்களுடன் இணைந்து செயல்படுத்தும். அன்னையை மேன்மேலும் அறிய ஆவல் கொண்ட அனைத்து அன்பர்களும் இந்த மாதம் 08/04/2018 இரண்டாம் ஞாயிற்றுக் கிழமை அன்று கலந்து கொண்டு பயனடைய வேண்டுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

பெரிய காரியம்

கர்மயோகி

பெரிய காரியம் பெரியவர் செய்வது. பெரியவர்கள் இதுவரை செய்யாத பெரிய காரியங்களுண்டு. அது எனியவர்க்கில்லை. சமர்ப்பணத்தை ஏற்ற எனியவர்க்கு அதுவும் உண்டு. எனியவர் செய்வதில்லையது. எனியவர் ஏற்ற சமர்ப்பணம் செய்வது. சமர்ப்பணத்தின் பெரும் திறனை அறிய அது உதவும். அது போன்ற காரியத்தைச் செய்ய நினைத்தால் மனம் திகைப்புறும். திகைப்புறாமல் மனம் மலர்ந்து மகிழ்ச்சி எழுமானால் அதைச் சமர்ப்பணம் செய்து முடிக்கும். அதே நிலையில் மனம் மகிழ்வதால் சமர்ப்பணமின்றி ஒருவர் அதைச் செய்ய முயன்றால் எல்லாக் கட்டங்களிலும் எல்லா விஷயங்களிலும் முழுவதும் கூடிவந்து முடிவான கட்டத்தில் இந்திய சுதந்திரம் போல நடக்காது எனத் தோன்றும். சமர்ப்பணம் மட்டுமே அதைச் செய்யும். சமர்ப்பணம் செய்து முடிக்க முடிவு, முறை, மூலம் தெளிவாக இருத்தல் அவசியம். மூலம் நாமாக இருக்க முடியாது. மூலம் ஆதி மூலமாக இருக்க வேண்டும். முறை சிந்தனையாக இருக்க முடியாது. மௌனத்தில் தானே அமைந்த முறையாக இருக்க வேண்டும். அடுத்தது முடிவு. முடிவு செய்வது மனம். மனம் அறிவால் முடிவு செய்தால் புரியும். செய்ய முடியாது. மனம் உணர்வு பெற்றது. அது இதயம். நெஞ்சு எனப்படும். மனத்தின் நெஞ்சு ஏற்றால் முடிவு உணர்வால் உடலில் பரவும். பரவுவது இன்பமாக இருக்கும். அடுத்த நிலை உடல் உணர்வு. உடல் மனத்தின் முடிவை ஏற்றால் உடல் புல்லரிக்கும். அந்நிலையில் முடிவு மனத்தில் முழுமை பெறும். முடிவு மனத்தைக் கடந்து மூளையில் பதிந்து முத்திரையிடும். இவை ஒரு நாளில் நடப்பதில்லை. சில மாதங்களில், சமயத்தில் ஒரு வருடத்திலும் மனம் கனிந்து முடிவை ஏற்கும். அம்முடிவைச் சமர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். முடிவை எடுத்த பின் மனம் அதைத் தன் முடிவாக நிறைவேற்ற விஷையும். மனத்திற்கு அந்தத் திறனில்லை. மனம் தன் திறனை நம்புவதை விட்டுச் சமர்ப்பணத்தை ஏற்க வேண்டும். பல ஆண்டுகளில் பலிப்பதும் பாக்கியம். நெகிழ்ந்த மனம் கனிந்து

விழித்தால், விழிப்பின் ஜோதியால், எளிதில் சீக்கிரமாக சமர்ப்பணமாகும். இந்த நிலையில் நாம் உள்ளே பலவேறு காரியங்களைக் காண்போம்.

- இதெல்லாம் என் இப்பொழுது என்று ஒரு குரல் கூறும்.
- ‘எனக்குச் சமர்ப்பணத்தைத் தோல்வியடையச் செய்ய முடியும்’ என்பது வேறொரு குரல்.
- ‘இப்பொழுது வேண்டாம்’ என்பது ஒரு விண்ணப்பம்.
- எவரும் செய்யாததைச் செய்ய முயல்வது அறிவீனம் எனவும் குரலெழும்.
- ‘இது உன் அகங்காரம்’ எனச் சுட்டிக் காட்டும்.
- ‘உனக்கு வேண்டும் எனக்கு வேண்டாம்’ எனக் குரல் அதிரும்.
- ‘பேசாமலிரு’ என்பதும் உண்டு.

இவை மனித சுபாவக் குரல்கள். ஒன்றெரான்றும் படிப்படியாக வளர்ந்து வேறூன்றியிருக்கும். அவற்றைக் களைவது பெருங்கடமை. பெரு முயற்சி. அனைத்தும் வழிவிட்டபின் எல்லாம் மறந்து போகும். மறந்தால் பெறும் திறன், ஏற்புத்திறனில்லை எனப் பொருள். அமைதியாக அந்த ஆழத்திலிருந்து அதற்காகப் பிரார்த்தித்தால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பலிக்கும். அதன் பிறகு சமர்ப்பணம். சமர்ப்பணம் நிறைவானால் அந்த ஆழத்திலிருந்து புத்துணர்ச்சி எழுந்து புத்துயிரளிக்கும். அது தருவது பேரின்பம். இனிச் செயலை ஆரம்பித்து எல்லா நிலைகளிலும் அதற்குரிய முறை குறையாது செய்ய வேண்டும். எதுவும் விட்டுப் போகக் கூடாது. மறந்து விட்டேன் எனக் கூறும் வேலையில்லை இது. கைக்குழந்தையைப் போன இடத்தில் மறப்பதுண்டோ? எல்லாம் குறைவற்ற தெரிய வேண்டும். தெரிந்ததையெல்லாம் குறைவற் ற நிறைவேற்ற வேண்டும். வேலை சரியாகச் செய்தாலும் சூழல் ஒத்துழைக்காதது. அங்கேயே நின்று சமர்ப்பணத்தால் சூழலைச் சரி செய்து மேலே போக வேண்டும். பஸ் தவறுவது ஊர் ஒத்துழைக்காதது. புயற்காற்று எழுவது வாழ்வு ஒத்துழைக்காதது. அவசரப்படுவது நம் குறை. நமக்குக் குறையில்லாத பொழுது ஊரும், உலகமும் ஒத்துழைக்கும். ஒத்துழைப்பைச் சமர்ப்பணத்தால் பெற்றால் வாழ்வு - காற்று,

வெய்யில், டிராபிக் - ஒத்துழைக்கும். ஒத்துழைப்பு நீடிக்க உறுதி தேவை. மனம் தளர்ந்தால் அணைத்தும் நின்று விடும். மனம் தளர்ந்து தளர்ந்ததை உறுதிப்படுத்தும் நிலை வராமலிருக்கும்படி முடிவின் சமர்ப்பணம் முன்கூட்டி ஏற்பாடு செய்யும். அங்குக் குறையிருந்தால் இப்பொழுது நினைவு வரும். நினைவு சமர்ப்பணமானால் படகில் போவது போல் வேலை ஆற்றிராமுக்காக நடக்கும். இடையறாத நினைவு நிரந்தர சமர்ப்பணமாகும். அது பெரியது. கிடைத்தற்கரியது. முடிவு உள் மனத்தில் தெளிவு பெற்று நெஞ்சுச் கண்த்தால் முடிவு சரி எனப் பொருள். அது தன்னைத் தானே பூர்த்தி செய்து கொள்ளும். காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்து பார்க்கும் அவசியம் இனியில்லை. செய்யலாம். தவறில்லை. இதயம் இறைவனை ஏற்பது யோகம். மற்றவையெல்லாம் அதை நோக்கிப் போகும் பாதை.

நான் பெரிய காரியம் எனக் கூறுவது உண்மையிலேயே பெரிய காரியம். அதை ஒருவர் செய்து விட்டால் அதன் பின் அவரால் முடியாததில்லை. திறமையைப் பொறுத்தவரை அவர் இறைவனுக்குச் சமமாவார். இறைவனுடைய திறமையைப் பெற்றதால் ஒருவர் இறைவனாக முடியாது. ஹட யோகி இதயத் துடிப்பைப் பல நாள் நிறுத்தி உயிருடனிருக்கிறார். ஹட யோகம் முதல் நிலை. கர்ம யோகம் உயிருக்குரிய அடுத்த நிலை. பக்தி யோகம் இதயத்திற்குரியது. அடுத்தது ஞான யோகம் உயர்ந்தது. மனத்திற்குரியது. ராஜ யோகம் அணைத்தையும் கடந்தது. முழு மனத்திற்குரியது. கீதையின் யோகம் அதையும் கடந்தது. ஹட யோகம் உடலுக்குரிய முதல் நிலை யோகம். இதயத்தை நிறுத்திய பின் உயிருடனிருக்க இறைவனால்தான் முடியும். அதைச் செய்வது பெரியது. அதனால் ஹட யோகி இறைவனுக்குச் சமமாகமாட்டார். பெரிய காரியத்தைச் செய்ய முடிவு செய்தபொழுது சுபாவம் எதிர்த்துக் குரலெழுப்புவதை நாம் ஏற்றால் தோற்கிறோம். மறுத்தால் தோல்வியில்லை. தோல்வியில்லை என்பதால் அது வெற்றியாகாது. மறுப்பதால் நம் சக்தி மறுப்புக்குப் போகும். அதனால் மறுக்கக் கூடாது. ஏற்கவும் மறுக்கவும் கூடாது என்பது சமநிலை (equality). சமநிலைக்கு உயர்ந்த உறுதியுண்டு. இந்த உறுதி அந்த எதிர்ப்பை மீறப் போதாது. உறுதி அசையாமலிருந்தால் எதிர்ப்பும் அசையாமலிருக்கும். உறுதி வளர்ந்து எதிர்ப்பு அசைந்து கொடுக்க நாளாகும்.

Dec. 5-ஆம் தேதி பகவான் சமாதியானார். Dec. 9-ஆம் தேதி அடக்கம் செய்தனர். 5, 6, 7, 8, 9 தேதிகளில் ஆசிரமச் சூழல் அதிக கனமுடையதாக இருக்கும். ஆண்டு தோறும் தீய சக்திகள் அந்நாட்களில் அன்னையிடம் வந்து, 'உங்களால் முடியாது, என் வீண் பிரயத்தனம். ஸ்ரீ அரவிந்தராலேயே முடியவில்லை, முயற்சியைக் கைவிடுவது சரி' என மீண்டும் மீண்டும் கூறும். அன்னை அதற்கு இடம் கொடுப்பதில்லை. 1938-இல் பகவான் இரவில் விழித்துத் தொடையெலும்பு முறிந்தது. சிஷ்யர்கள் பிற்காலத்தில் பேசும்பொழுது எப்படி அது பகவானுக்கு நடந்தது எனக் கேட்டனர். 'தீய சக்திகள் அன்னையின் தலையைச் சூழ்ந்தன. நான் அன்னையை விடுவிக்க முயன்ற பொழுது, பாத்ரூமிலிருந்து திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தேன். புலித் தோலில் புலியின் தலை மீது இடறி விழுந்தேன்' எனக் கூறினார். சிஷ்யர்கள் மீண்டும் மீண்டும் சில வருடம் கழித்து அதைப் பல முறை கேட்பார்கள். அடுத்த முறை கேட்டபொழுது 'என்னை எந்தத் தீய சக்தியும் தாக்காது என நம்பினேன்' என்றார். வேறொரு முறை இதே கேள்வியை எழுப்பிய பொழுது 'செவ்வெறும்புகள் கடித்த பொழுது வலியை ஆனந்தமாக்கினேன். பின்னர் தேன் கொட்டியது. அதையும் ஆனந்தமாக்கினேன். இது அதைவிடப் பெரிய வலி. இதையும் ஆனந்தமாக்க இது வந்தது' என்றார். பகவானுடைய நிலை தீய சக்திகளைக் கடந்தது என்பதால் தீய சக்திகள் அவரைத் தாக்க முடியாது. பகவான் உலகத்துத் தீமையை ஏற்றுப் போரிடுவதால் தீய சக்திக்கட்கு இடம் ஏற்படுகிறது. 1910-இல் இந்தியா சூட்சம உலகில் சுதந்திரம் பெற்றபொழுது, 'சரியான முறைகளை நாட்டுத் தலைமை மேற்கொண்டால் - ஆயுதப் போராட்டம் ஆரம்பித்தால் - சுதந்திரம் சில ஆண்டுகளில் வந்திருக்கும்' என பகவான் கருதினார். முதல் யுத்தம் 1914-இல் ஆரம்பித்தது. சூட்சம உலக சக்திகளைப் பகவான் அந்த லோகத்திலேயே அழிக்க வல்லவர். சூட்சம உலகில் அவை வலுவாக வேரூன்றியிருப்பதால் அங்கேயே அழிக்க முடியாது. ஐட உலகில் அவை வெளிவந்து போரிட்டால் அழிக்கலாம் எனக் கண்டார். உடலில் கட்டி வந்தால் ஆரம்ப நிலையில் மருந்து கட்டியைக் கரைத்து விடும். கட்டிக்கு முளையுண்டு. முளை முளைத்து விட்டால் கட்டி பழுத்து உடைய வேண்டும். அதன்முன்

ஆப்பரேஷன் செய்து அழிக்கலாம். உலகப் போர் இரண்டும் Mother's war அன்னையுடைய போர் என பகவான் கூறினார். முதற்போர் எழுந்த பொழுது அன்னை புதுவையிலிருந்தார். காளி June 14-ஆம் தேதி அன்னையிடம் வந்து 'பாரிஸ் சரணடைந்து அழிந்து விட்டது' என்ற பொழுது அன்னை அதை ஏற்கவில்லை. காளியை அனுப்பிவிட்டு அன்னை தம் சக்தியைப் பாரிஸாக்கு அனுப்பினார். ஜெர்மன் துருப்புகள் பாரிசில் நுழைய வந்த பொழுது பிரெஞ்சுத் துருப்புகள் எதிர்க்க அங்கு வரவில்லை. 'இது ஏதோ சதி' என பயந்து திரும்பினார். பாரிஸம், பிரான்சும் தோல்வியடைவதை அன்னையால் தடுக்க முடியவில்லை. பாரிஸ் நகரத்தை அழியாமல் அன்னை காப்பாற்றினார். இன்றும் பாரிஸ் நாகரிகச் சின்னமாக நகர எழிலில் முதன்மையாக இருக்கிறது. ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் கிரிடம் பாரிஸ். அதை அழியாமல் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பது நோக்கம். முதல் போரை நேச நாடுகள் வென்றன. அடுத்தது 1939-இல் வந்தது. 1938-இல் பகவானுக்கு விபத்து ஏற்பட்டது. 1939 முதல் 1945-வரை நடந்த போரை நேச நாடுகள் வென்றன. 60 ஆண்டுகளாக அப்போரின் எதிரொலி சிறு போர்களாகவும், terrorism பயங்கரவாதமாகவும், அனுகுண்டுகளாகவும் இருக்கின்றன. எதிர்ப்பு ஏராளம். அப்போரை வெல்லும் முயற்சியில் பகவானுக்கு விபத்து ஏற்பட்டதாக நாம் கருதலாம். ஐப்பான் ஜெயித்தால் இன்னும் 500 ஆண்டுகள்வரை ஏகாதிபத்தியமிருக்கும் எனவும் கூறியுள்ளார். இது முடிவில்லாத எதிர்ப்பு. பெரிய காரியத்தைப் பெரிய காரியமாகக் கண்டு செய்வது யோகத்தகுநி பெறுவது. பகவான் பிரபஞ்சத்தில் கண்ட எதிர்ப்புகளைப் போல் அன்பனுக்கு அவன் விஷயங்களிலும் ஏற்படுவதை நான் இங்கு எழுதுகிறேன். எதிர்ப்பு அசையாது. நாம் எதிர்ப்பை எதிர்க்காமல் அசையாமலிருந்தால் உரிய காலத்தில் எதிர்ப்பு அசையும். வெற்றி நிச்சயம். எப்பொழுது? பொறுமை பூரணமானால் வெற்றியுண்டு. பொறுமை பூரணமானதற்கு ஒரு அறிகுறியுண்டு வெற்றியை எதிர்பார்க்கக்கூடாது. வெற்றி நிச்சயம் என்பது உறுதி. வெற்றி வரும் என எதிர்பார்ப்பது எதிர்பார்ப்பாகும். எதிர்பார்ப்புள்ளவரை வெற்றியில்லை. உறுதி தளறும். சமர்ப்பணம் பூர்த்தியாகிப் பலிக்க எதிர்பார்ப்பு அழிய வேண்டும். வெற்றி பெற போதுமான சக்தியில்லை எனத் தெரியும்பொழுது எதிர்பார்ப்பு

எழும். எதிர்பார்ப்பு அழிய மனம் அதிக சக்தி பெற வேண்டும். புறத்தில் செலவாகும் சக்தி திரும்பி உள்ளே வந்தால் சக்தி அதிகரிக்கும். நினைவு புறத்தை நாடும். எதை நினைத்தாலும் உள்ளஞ்சியும் தளறும். தியானம் நிலைத்தால் உறுதியும் தெம்பும் வளரும். உறுதி போதாது என்ற குறையே உறுதி வளரத் தடை. உறுதியில்லை என்ற குறையோ, உறுதி வேண்டுமென்று கேட்கும் மனநிலையோ இல்லாத சமநிலை (equality) தெம்பு சேர உதவும். Concentration மனத்தை இது விஷயத்தில் ஒரு நிலைப்படுத்தினால் உறுதி சேரும். உறுதியை மறந்து மற்ற கடமைகளில் தீவிரமாக ஆர்வமாகச் செயல் பட்டால், நமக்குத் தேவையான உறுதியழிந்துபோய் உள்ளதும் அழியும். அது நெகட்டிவான் ஆர்வம். இதர விஷயங்களில் ஆர்வம் பாசிட்டிவானால் உள்ளஞ்சியும் ஆழ்மனத்தில் அளவுகடந்து சேரும். பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டவர் குடும்பங்கள் அழிவது நெகட்டிவ். பாசிட்டிவாக பொது வாழ்வை மேற்கொண்டால் பொது வாழ்வால் குடும்பம் வளர்வது பாசிட்டிவ். பகவான் வகுத்த பெரு வழியில் சென்றவரை அன்னைக்கும் பாதை ஓளி மயமாக இருந்தது. அவரைக் கடந்து சென்றபொழுது அவருடல் தகித்ததுபோல் அன்னையின் உடல் எரிந்தது. பெரிய காரியம், பெரியவர் செய்யாத காரியம் என நான் கூறுவது நம் நிலையில் அதிகப்படச் யோக முயற்சி. யோகத்தை மேற்கொள்ளும் தகுதியுள்ளவர் அதை முறையாக மேற்கொண்டால், சிரமம் அதிகமானாலும், பலிக்குமா என்ற ஜயம் எழாமலிருக்கும்வரை, எதிர்பார்க்காதவரை, பொறுமை வளரும்வரை, பிறர்மீது மனம் குறைப்படாதவரை, எல்லாம் அன்னை செயல் என இதயம் ஓலிக்கும்வரை அது நடக்கும். நடக்கத் தவறாது. தவறுவது மனிதன், செயலில்லை, சமர்ப்பணமில்லை, இறைவனில்லை.

(தொடரும்...)

ஏக்ஜிஜிஷன்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அறிய மறுப்பது அறிவின் சிகிரம்.

அஜெண்டா

எல்லோருக்கும் புரியக் கூடிய விஷயங்களில் ஒன்று, ‘பணம் செலவு செய்தால் பெருகும்’ என்பது. இது முரண்பாடாக இருந்தாலும் சற்று யோசனை செய்தால் விளங்கும். பணம் என்பது ஒரு சக்தி. ஓரிடமாக இருக்காது. இதன் ஒட்டம் நிற்காமல் இருந்தால் தானே பெருகும் என்பது நமக்கு விளங்கக் கூடியது. அதிலும் சிரமம் உள்ளவர்கள் பணம் பெருகும் இடங்களைக் கவனித்தால் அங்கு செலவு அதிகமாவதைக் காண்பார்கள். அது நடைமுறை. தத்துவம் விளங்க வேண்டும். ஊற்று இறைத்தால் பெருகும் என்பது எளிதில் விளங்கக் கூடிய விஷயம். இறைக்கும்போது ஊற்றுக் கண் பெருகுகிறது. அதனால் அதிக நீர் வருகிறது. அதே தத்துவம் பணத்திற்கும் பொருந்தும். எல்லோருக்கும் புரியாது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் கூறலாம். அன்பும் கடுமையும் அடிப்படையில் ஒன்றே என்பது ஒரு கருத்து. இது ஏற்க முடியாதது. எளிதில் புரியாதது. இதற்கு எளிய தத்துவம் புரிந்தால் போதாது. அடிப்படையான தத்துவம் புரிய வேண்டும். அவற்றை அன்னை ஆதியிலிருந்து படிப்படியாக விளக்குகிறார். உலகத்தை உற்பத்தி செய்தது அன்பு. அது மனம் வழியாக, வாழ்வு வழியாக ஜூட்டத்தை அடைகிறது. கீழே போகப்போக அஞ்ஞானமும் இருஞும் அதிகமாகி கடுமையான வன்முறையாகிறது. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் ரோமாபுரியில் கேளிக்கைகளைக் கொண்டாடுவார்கள். அவற்றுள் ஒன்று - ஒரு மனிதனைப் பிடித்து சிங்கத்திற்கு பலியிடுவார்கள். அது அவனைக் கிழித்துச் சாப்பிடும். அதைக் கண்டு மக்கள் ஆரவாரம் செய்து மகிழ்வார்கள். அவனுக்கு கொடுமை, மக்களுக்கு இனிமை. இதுபோன்ற கருத்துகளை அன்னை கூறுவதால் நாம் ஏற்கலாம். ஆனால் நாம் விளங்கிக் கொள்ள முடியாது. நம் பழமொழிகளில் ஒன்று ‘ஆகாதவன் ஆபத்திற்கு உதவுவான்’ என்பது. பிரபலமான ஆங்கிலக் கதை ஒன்றில் தினமும் லேட்டாக வரும் தொழிலாளியை முதலாளி கண்டிக்கிறார். அவனால் திருந்த

முடியவில்லை. ஒரு நாள் அவன் வராதபொழுது அவன் வீட்டிற்கு ஆளனுப்பி படுக்கையிலிருந்து அவனை எழுப்பி அவன் உடை அணிவதற்கு முன் அவனை நிர்வாணமாக அழைத்து வருகிறார்கள். இந்தக் கொடுமையை அவனுடைய மாணேஜர் கூப்பிட்டுத் தடுக்கிறார். நிலைமை மாறி முதலாளி தொழிலாளி ஆகிறான். அனைவரும் அவனை விட்டு விலகுகின்றனர். அவன் இறக்கும் தருவாயில் உடன் எவரும் இல்லை. அன்று அவமானப்பட்டவன் இன்று வந்து உதவுகிறான். அனுபவப்பட்டவர்களுக்கு இது போன்ற செய்திகள் புரியும், பழமொழிகள் தெரியும். சொந்த அனுபவம் இருந்தால் மேலும் புரியும். அன்னை அஜெண்டாவில் அந்த இடங்களை மனத்தில் தொடும்படி விளக்கம் கொடுக்கிறார். நின்று நிதானித்து பொறுமையாக மெளனமான மனநிலையில் தொடர்ந்து படித்தால் விளங்கும். இது உலகத்தில் இன்று இல்லாத ஞானம். Agenda முழுவதும் 500 முதல் 1000 வரை இது போன்ற அடிப்படையான தத்துவங்கள் உள்ளன. “என் மேல் பக்தி உள்ளவர்களுக்கு அஜெண்டா என் இதயம் அளிக்கும் பரிசு” என்று கூறுகிறார் அன்னை. பல முறை படித்து விளங்கா-விட்டாலும் படிப்பது மனதிலிருந்தால், அதை விளக்கும் நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படும். நாம் நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்ச்சிகளாக எதிர்கொண்டால் பலன் மிகக் குறைவு. நம் மனதில் புரியாமலிருக்கும் கருத்துகளை விளக்க இந்த நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டது என்று கருதினால் தத்துவமும் விளங்கும், நிகழ்ச்சியும் புரியும். அந்த நேரம் கையிலுள்ள பிரச்சனை கரையும்.

○❖○

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

வாழ்வைப் புறக்கணித்தவன் வாழ்வில் பிரம்மத்தின் முடிவையும் மூலத்தையும் கண்டான்.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

கர்மம்:-

கர்மம் வலியது, தப்ப முடியாது, தப்பவே முடியாது என்பது மரபு. பரம்பரை, கர்மம் என்பது சக்தி செயல்படுவது என்கிறது. சக்தி ஜீவியத்தாலும் ஜீவனாலும் செயல்படுவது என்பது தத்துவம். கர்மத்திற்குட்பட்டவன் சக்தியை நம்பாமல் ஜீவியத்தை நினைத்தால் ஜீவியம் மேலெழுந்து வரும். அதே நிமிஷம் கர்மம் கரையும்.

தென்னாப்பிரிக்காவில் ரயில்வே புதியதாகப் போடப்பட்டபொழுது உள்ளூர் மக்கள் எதிர்த்தார்கள். இனஜினீஸ்ரையும், அவன் மகனையும் பிடித்து கொண்டு காட்டுக்குள் சென்று கொலை செய்ய முடிவு செய்தபின், அவர்கள் மன்னிப்புக் கேட்டால் விட்டு விடலாம் என முடிவு செய்தனர். பாலை தெரியாது. காட்டுமிராண்டிக்கஞ்சுக்கு ஆங்கிலேயர் கிருத்தவர் எனத் தெரியும். தரையில் சிலுவையை வரைந்து அதன் மீது காறித் துப்பினால் விட்டு விடுவதாகக் கூறினர். இனஜினீஸ்ரும் மகனும் பயப்படவில்லை, கோபப்படவில்லை. இவர்கள் அறிவீன்தைக் கண்டு வயிறு புடைக்கச் சிரித்தனர். தங்கஞ்சுக்கு ஏற்பட்டதை கர்மவினையென ஏற்கவில்லை. அதே நிமிஷம் அவர்களைத் தேடி சிப்பாய்கள் வந்து காப்பாற்றினர்.

கர்மத்தை ஏற்காவிட்டால் கர்மம் பலிக்காது. கர்மத்தைக் கடந்த ஜீவியம் நம்முள் உண்டு.

ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ்ஸில் முன் சீட்டிலிருந்த பயணியை பின் சீட்டிற்குப் போகச் சொன்னதை அவர் மறுத்தால் போலீஸ் அவரை ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டு போய் வாக்கு மூலம் பெறும்பொழுது அவர் மாஜிஸ்ட்ரேட் என அறிந்து மன்னிப்புக் கேட்டனர். பயணி என்பது கர்மம். மாஜிஸ்ட்ரேட் ஜீவியம்.

தாசில்தார் உத்தரவு போட்டு விட்டால் ஊரே கதி கலங்கும். அது முடிவல்ல. மேலே கலைக்டரும், அதற்கு மேலே கோர்ட்டும்

எந்த நாளிலும் உண்டு. அந்த நாளில் அது தெரியாது. இன்றும் தெரியாதவருண்டு.

கர்மம் மரபு. மனத்திற்குரியது. நம் உரிமை ஜீவியம். ஜீவனுக்குரியது. பகவான் வந்து கூறும்வரை, இன்று கூறிய பின்னரும், கர்மமே முடிவு என நினைப்பதால் ஜீயலாமை அறியாமை, குழப்பம் வருகிறது. குழப்பம் செயலில்லை. குழப்பம் நம் அறியாமையில் உள்ளது. இது போன்ற குழப்பம் The Life Divine முழுவதும் எழுவதால் புரியவில்லை எனப் பெயர் வாங்கிற்று. பல இடங்களிலிருந்து உதாரணம் எடுத்து குழப்பத்தை விலக்கும் முறையை விளக்குகிறேன். குழப்பம் எழும் ரூபங்கள் பல. 1) சிருஷ்டிக்கும் பரிணாமத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசம், 2) அறியாமைக்குட்பட்ட ஜீவனுக்கும் உட்படாத ஜீவனுக்கும் உள்ள வித்தியாசம், 3) ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவான ஜீவாத்மாவுக்கும் உள்ள வித்தியாசம், 4) அஞ்ஞானத்திற்கும் மாயைக்கும் உள்ள வித்தியாசம், 5) புலனுக்கும் சிந்தனைக்கும் உள்ள வித்தியாசம், 6) சூட்சமத்திற்கும் ஐடத்திற்கும் உள்ளது, 7) பகுதிக்கும் முழுமைக்கும் உள்ளது, 8) தோற்றுத்திற்கும் விஷயத்திற்கும் உள்ளது, 9) மனிதனுடைய மோட்சத்திற்கும் திருவுருமாற்றத்திற்கும் உள்ளது, 10) ஜீவனுக்கும் அதன் சக்திக்கும் உள்ளது, 11) மனத்திற்கும் சத்திய ஜீவியத்திற்கும் உள்ளது, 12) பிரளயத்தில் அழியும் ஈஸ்வர ரணுக்கும் அழியாத ஈஸ்வர ரணுக்கும் உள்ளது, 13) காலத்தைக் கடந்ததற்கும், காலத்துள்ளிருப்பதற்கும் உள்ளது, 14) தெய்வீக மனத்திற்கும் சத்திய ஜீவியத்திற்கும் உள்ளது, 15) அறியாமைக்குட்பட்ட மனம், வாழ்வு, உடலுக்கும் உட்படாத கரணங்கட்கும் உள்ளது, 16) மனத்திற்குட்பட்ட வாழ்வுக்கும் மனத்தால் உடலைக் கட்டுப்படுத்தும் வாழ்வுக்கும் உள்ளது, 17) மரணத்தால் அழியும் வாழ்வுக்கும், மரணத்தால் மரணம் அழியப்பட்ட வாழ்வுக்கும் உள்ளது, 18) ஆசைக்கும் அன்புக்கும் உள்ளது, 19) ஜீவியமும் சக்தியும் பிரிந்த வாழ்வுக்கும் சேர்ந்த வாழ்வுக்கும் உள்ளது, 20) ஐடத்திற்கும் ஆனந்தமய ஜீவனான ஐடத்திற்கும் உள்ளது.

மரும் பரினாமமும்

முதல் அத்தியாயம் ‘இதயத்தின் எழுச்சி’. மனிதனின் ஆர்வம் தணியாதக் காதல். அவனது கரணங்களில் சிறந்தது ஆனாமா. ஆனாமா மனத்திலும், உயிரிலும், உடலிலும் சிறைப்பட்டுள்ளது. சிறையிலிருந்து விடுதலை பெறுவது, விடுதலை பெற்று ஆதியை அடைவது முக்கிய. மனம் இதையே முடிவாகக் கண்டு பின்பற்றியது. மனம் பரினாமத்தை அறிந்தால் மனத்தின் எல்லைக்குள்தான் அறிய முடியும். பகவான் பெற்ற தரிசனம் பரினாமம். மனம் பரினாமத்தால் வளரும் எனக் கண்டார். உலகம் துன்பம், நோய் மரணத்தில் உழல்வதைக் கண்டு அதற்குரிய தீர்வுண்டா என பகவான் கருதியபொழுது, மனம் பரினாமத்தின் இன்றைய எல்லை, சத்திய ஜீவியம் நாளை மனிதன் எட்டும் எல்லை எனக் கண்டவுடன் அவருக்கு நிதர்சனமானவை:-

- துன்பம் இவ்வுலகத்திற்குத்தான்.
- வாழ்வு முழுமையானால் துன்பமும், மரணமும் அழியும்.
- புத்தர் தரிசனம் முடிவானதில்லை. அது நிர்வாணம்.
- மனம் காணும் அனந்தத்தைக் கடந்த அனந்தமுண்டு.
- மனம் காண்பது அசையாத பிரம்மம்.
- மனத்தைக் கடந்தது சத்திய ஜீவியம் காணும் பிரம்மம்: அது அசையும், அசையாமலிருக்கும், எந்த நிலையையும் நாட வல்லது.

தெய்வீக வாழ்வில் மரணமில்லை. மரணமற்ற தெய்வீக வாழ்வில் ஜூடமும் ஆனாவும் ஒன்றே. ஜீவியத்திலும் ஒன்றே, ஆனாவிலும் ஒன்றே. அந்நிலையில் அது எங்கும் நிறை பரம்பொருள். சர்வமும் அதே பரம்பொருள். ஏகனும் அநேகனும் இணைவதால் அஞ்ஞானமோ, துன்பமோ, மரணமோயில்லை. மனிதனுடைய கடமை சீர்க்குலைந்த இந்த ஜக்கியத்தை மீண்டும் பெறுவது. பெற்றால் தெய்வீக ஆனா ஜீவாத்மாவில் வளர்கிறது.

இந்த இலட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்ய மனிதன் மூன்று பெரிய அம்சங்களை அறிய வேண்டும். (மனிதன், பிரபஞ்சம்,

பிரம்மம்). வேதாந்தம் கண்ட இப்பெரிய சத்தியம் மனம் கண்ட தரிசனம். சோஹம், சர்வம் பிரம்மம், அஹம் பிரம்மாஸ்மி. அவை அகந்தையை அழிக்கவில்லை, அழிக்க முடியாது. அகந்தையை அழிக்கும் திறன் மனம் பெற்றதல்ல. பிரபஞ்சத்தில் அகந்தை அழியும். உலகம் அகந்தையை உற்பத்தி செய்ததா, அகந்தை உலகத்தை உற்பத்தி செய்ததா என்ற கேள்விக்குப் பிரபஞ்சத்தில் இடமில்லை.

அகந்தை அழிந்தபின் சமுத்திரமான சக்தி எழும். மனம் கண்டால் இந்த சக்திக்கு ஒரு நிலையுண்டு. மனத்தைக் கடந்தால் சக்தியை சலனமாகவும் காணலாம், சலனமற்றும் காணலாம். இது காலத்தைக் கடந்த அனந்தம். இந்த இரு நிலைகளுள்ள சக்தி அசைய மறுத்தால் - அசையும் திறன் பெற்றதைப் பயன்படுத்த மறுத்து அசையாமலிருந்தால் - அது பிரம்மமாகும். ரிஷிகள் கண்ட பிரம்மம் ஒரு பகுதி. இது முழுமையான பிரம்மம். இதற்கு (Power) சக்தியுண்டு. அந்த Power சிருஷ்டிக்கிறது. ரிஷிகள் பிரம்மம் அசைவற்றது. அதற்கு சக்தி (Power) இல்லையென்றனர்.

இந்த முழு பிரம்மத்தைக் கண்ட ரிஷிக்கு பிரம்மம், புரங்கா, ஈஸ்வரா மூன்றும் ஒன்று. அவனுக்கு ஜீவாத்மா கரைவதில்லை. பரமாத்மாவாகிறது. ஆயிரம் ஜீவாத்மாக்களும் அவனுக்கு ஒரே ஜீவாத்மாவாகத் தெரியும். அவனுடைய பார்வைக்கு உலகம் இருக்கிறது பிரியாமல் இறைவனுக்கே உரிய ஒரே உலகம் என அனைத்தும் தெய்வீகமயமாகத் தெரியும். அவனுடைய திருஷ்டிக்கு இருள், தீமையில்லை. அவனுக்கு ஜடமென உடலையும், பொய்யென வாழ்வையும், கோணல் என மனத்தையும் விலக்கும் அவசியமில்லை.

அவனுக்கு ஜீவாத்மாவோ, பரமாத்மாவோ முடிவல்ல. இரண்டையும் உட்கொண்ட பிரம்மம் முடிவு. அவன் முழு வாழ்வில் முழு பிரம்மம் செயல்பட்டால் பாதாளம் பரமாத்மாவோடு இணைந்து, உயர்ந்து, திருவுருமாறி, பிரம்மத்துடன் ஜக்கியமாக, ஏழு அஞ்ஞானத்தை ஏழு ஞானமாக்கி, மறு பிறவியால் உடலையும் பரினாம வளர்ச்சி

பெறச் செய்து, மூன்று திருவருமாற்றத்தால் சத்திய ஜீவியமடைந்து சத்திய ஜீவனாகி, அவன் வாழ்வை தெய்வீக வாழ்வாகக் காணும்.

அது முழுமையான வாழ்வு பிரம்ம சத்தியம் பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவி தன்னையறிந்து முழு சக்தியாக, முழு ஆனந்தமாகும் வாழ்வைத் திருவருமாற்றத்தால் பெற சரணாகதியைக் கருவியாக்கும். அவ்வாழ்வு ஆடம்பரமானதோ, எனிமையானதோ முக்கியமில்லை.

அது தெய்வீக வாழ்வு, தெய்வம் ஏற்பாடு.
அதனால் மனிதனும் ஏற்பதாகும்.

(தொடரும்)

ஒஜிஷலேஸ்

ஜீவிய மணி

பிறருக்குரிய சுதந்திரத்தை முழு மனதுடன் ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பான்மை அடக்கம் எனப்படும். அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் காலத்தில் சென்னையில் பொதுக்கூட்டம் நடத்தப் போதுமான வசதியில்லை. பள்ளிக்கூடம், பெரிய ஸ்தாபனங்களுக்குச் சொந்தமான ஹால் போன்றவை எல்லோருக்கும் கிடைக்காது. அரசியல் எதிர்கட்சியாளராக இருந்தால் ஹால் கிடைக்காது. இந்த அசெனகரியத்தை நீக்க பலர் சேர்ந்து கோகலே ஹால் கட்டினார்கள். (freedom of speech) பேச்சு சுதந்திரம் வலுப்பெற செய்த காரியம் அது. அந்தத் திறப்பு விழாவில் பேசிய அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் பேச்சு சுதந்திரத்தின் பெருமையை வலியுறுத்திவிட்டு அதற்கொரு விளக்கம் கொடுத்தார்.

என்னை எதிர்த்துப் பேச என் எதிரிக்குப் பேச்சு சுதந்திரம் மறுக்கப்படுமென்றால் அவனுக்கு அந்த உரிமை வேண்டும் என்று நான் போராடுவேன்.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

தாகூருடைய தகப்பனாரை ரி.ஷி தேவேந்திரநாதர் என்றழைப்பார்கள். பறவைகளும் அவர் மீது வந்து உட்காரும் அளவுக்கு சாந்தம் பொருந்தியவர். அவருடைய ஆன்மீகப் பலன் மகனுக்குக் கீதாஞ்சலியாகப் பலித்தது.

தகப்பனாரிடமிருந்து பெற்றதை மகன் தன் வாழ்வு நிலை, சூழ்நிலை, மன்னிலைக்கேற்ப வளர்த்துக் கொள்கிறான். ஆன்மீகம் அடுத்த தலைமுறைக்குப் போகும். அதை ஆன்மீகமாகவும் பயன்படுத்தலாம், அந்தச் சக்தியை வேறு வகையாகவும் வளர்த்துக் கொள்ளலாம்.

ஊழலை நம்பி வாழ்ந்த தகப்பனாரையும், அவர் முறையையும் வெறுத்த ஒரு மகன் தன் கடுமையான வாழ்வு நிலையிலும் சுத்தமானச் சர்க்கார் அதிகாரியாக வேலை செய்து முடித்தார்.

அதிர்ஷ்டம், தரித்திரம் பெற்றோர்களுக்கிருந்தால், பின்னைகளுக்கும் வருவதுண்டு.

நம்பிக்கை, பயமின்மை, எதுவும் நடக்கும் (optimism) ஆகியவை சென்ற தலைமுறைகளில் அதிகச் சொத்திருந்தால் வரும். 100 ஏக்கர் நிலம் ஒரு தலைமுறையில் இருந்திருந்தால், அது இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் அடுத்த 7, 8, 10 தலைமுறைகளில் (material security) தைரியமும், தெம்பும் இருக்கும். சொத்து என்று இருந்தால், அதுவும் அளவு கடந்திருந்தால், அடுத்த வேளைக்கு என்ன செய்வது என்ற எண்ணம் மனதில் தோன்றாது, அந்தத் தைரியம் பல தலைமுறைகளுக்கு வரும். நிலம் இருக்கிறது, வீடிருக்கிறது, கடையிருக்கிறது, நடை கயிருக்கிறது என்றால் முதல் தலைமுறையில் மனதில் தெம்பு வரும், அடுத்த தலைமுறையில் உணர்வில் வரும். மூன்றாம் தலைமுறையில் உடலில் அந்தத் தெம்பு ஏற்படும். அதன் பின் அந்தச் சொத்து 5, 6 தலைமுறைகளுக்கிருந்தால் உடலில் அந்தத் தெம்பு ஊறி

விடும். ஒத்தையெழுதுமாக வந்தது, சொத்து போன பின் ஒ-ஆம் தலைமுறைக்குத் தெரியிமிருக்கும்.

தாயன்பை அபரிமிதமாகப் பெற்றவர்களுக்கு, பாட்டனார், பாட்டியின் அரவணைப்பில் வளர்ந்தவருக்குப் பயம், நடுக்கம், என்ன ஆகுமோ என்ற பீதி, சந்தேகம் என்பன இருக்கா. (Emotional security) இவர்களுக்குள்ள தெம்பு உணர்வில் ஏற்பட்டது. அதனால் மனம் அமைதியாகவும், நிறைவாகவுமிருக்கும். குழந்தைகளை அன்பாக வளர்த்தால், எந்தக் காரியத்தையும் தெரியமாக, நம்பிக்கையாகச் செய்வார்கள். தாயார் கவனிப்பில்லை, பாராமுகமானவர், நகை, புடவைதான் அம்மாவுக்கு முக்கியம், பணம் வந்துவிட்டால் மற்றவர்களுக்குத் தெரியாது என்ற குடும்பங்களில் எவ்வளவு பெரிய வசதியிருந்தாலும், எதிர்காலம் குழந்தைகளுக்கு இருள் மயமாக இருக்கும். குழந்தைகள் இறந்து போனால் தேவைலை என்னினைப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட வீடுகளில் குழந்தைகளுக்கு அகால மரணம் ஏற்படும். ஹாஸ்டலில் பையனிருந்தால், வீவில் எல்லோரும் வீட்டிற்கு பறந்தோடும்பொழுது, இவன் ஹாஸ்டலிலேயே தங்குவான். தாயாரைப் போய்ப் பார்க்கப் பிரியப்பட மாட்டான். எவ்வளவு படிப்பு, உத்தியோகம், சொத்து இருந்தாலும் மனம், “எனக்கென்ன இருக்கிறது” என்று கேட்கும். தன்னைத் தாயார் விரும்பிப் போற்றவில்லை என்றால் அந்தக் குழந்தை எத்தனை வயதானாலும், (loneliness) தனிமையை மட்டும் உணரும். “எனக்கென்று ஒருவர் இல்லை” என்று கணவன், முழுமொழியில் இருக்கும்பொழுது ஒரு பெண் நினைத்தால், அவளுக்கு இளமையில் தாய்ப் பாசமில்லை என்று பொருள். தாயார் அன்பாக அரவணைத்து விரும்பிப் போற்றி வளர்க்காத பின்னைகள் பிற்காலத்தில் தொழிலில் பிரபலமானாலும், தலைவராகிப் பலர் சூழ இருந்தாலும் “மனம் காலியாக” இருப்பதை உணருவர். “எனக்கு என்று யார் இருக்கிறார்” என்று அடிக்கடி மனம் கேட்கும். தாயார் கொடுக்காத அன்பை, மனைவியோ, கணவனோ, குழந்தைகளோ, மற்ற எவரோ கொடுத்தும் நிறைவு செய்ய முடியாது. அதைப் பெற்றவனுக்கு வாழ்வில் எந்தக் குறை, எந்த நிறை இருந்தாலும் “மனநிறைவு” குறையவே குறையாது.

குரு, ஆசார்யன், உபாத்தியாயர் என்ற மூன்று நிலைகளுண்டு. குரு ஞானக் கண்ணைத் திறப்பவர், உபாத்தியாயர் பாடத்தை மட்டும் சொல்லிக் கொடுப்பவர், ஆசார்யன் (moulds character) மாணவனை மனிதனாக உயர்த்துபவர். பாடம் முதல் நிலை, பண்பு அடுத்த நிலை, ஆன்ம விளக்கம் கடைசி நிலை. ஆங்கிலத்தில் mentor என்பது குருவாக இல்லாமல் வயதாலும், தகுதியாலும், ஆசார்யனின் கடமையைப் பூர்த்தி செய்பவரைக் குறிக்கும்.

நல்லவர்கள், உயர்ந்த நிலையிலுள்ளவர்கள், விவேகம் நிறைந்த நல்ல மனிதர், வயதால் அனுபவம் பெற்றவர், விவேகத்தால் அனுபவத்தை விவரமாக எடுத்துச் சொல்லும் திறமையுள்ளவர், குடும்பத்தில் பெரியவர், விவரம் தெரிந்தவர், நாணயமானவர், நடுநிலை வகிப்பவர், அவர் சொன்னால் பிறர் கட்டுப்படக் கூடியவர்கள், போற்றவர்களுக்குச் சமூகத்தில் ஓர் அந்தஸ்து வந்து நியாயம் வழங்கும் நிலையிலிருப்பார்கள். சமூகத்திலுள்ள இளைஞர்கள் இவர்கள் பாதையில் போகப் பிரியப்படுவார்கள். (Teachers, leaders, mentors) ஆசிரியர்கள், தலைவர்கள், பிறரை உருவாக்குபவர்களுக்குக் குரு, ஆசார்யனுக்குள்ள அம்சங்களில் ஒன்றிரண்டு உண்டு. எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், சிந்தனையாளர்களுக்கும் இந்த இடம் உண்டு. சமூகத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள், இதுபோல் தங்களை உருவாக்கிக் கொள்கிறார்கள். இது பயன்படும். அதன் காலம் கடந்து விட்டால் ஏற்கனவே பயனளித்தது, இன்று தடையாக இருக்கும்.

இளம் உள்ளங்கள், உயர்ந்த மனிதரால் பல வகையிலும் பலன் பெறுகின்றன. இந்தப் பயனை முழுவதும் பெற சிலரால் முடியும். கல்லூரியில் இருவர் நண்பர்களாக இருந்தார்கள். ஒருவர் கல்லூரி ஆசிரியரானார். அங்கு ஒரு பிரின்ஸ்பால் அவரை ஒட்டுக் கேட்க வந்தார். கல்லூரி ஆசிரியர் பிரின்ஸ்பால் பேசியதைக் கவனிக்கவேயில்லை. அவர் பேச்சுப்பாணி, உச்சரிப்பு, பயன்படுத்தும் சொற்கள் பழைய நண்பரை அப்படியே பிரதிபலிப்பதாக இருந்தன. பழைய நண்பரைச் சந்தித்து, ‘அந்தப் பிரின்ஸ்பால் அப்படியே உங்களைப்

போலவே பேசுகிறார்' என்றார். பதிலுக்குப் பழைய நண்பர் 'நான் அவருடைய மாணவன், என்னை அவர் அச்சில் வார்க்கப் பெறுமுயற்சி செய்தேன். நான் அவர் போலிருக்கிறேன்' என அனைவரும் கூறுவார்கள் என்றார்.

மாணவன், ஆசிரியரால் உருமாற்றம் அடையும் அளவுக்கு ஆசிரியர் அவன் மனதில் இடம் பெற்றிருக்கிறார். கல்லூரிப் படிப்பை முடித்து தாம் படித்த ஆசிரியரிடம் வேலைக்கு வந்தார் ஒருவர். அந்தச் சமயம் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன் detour என்ற சொல்லை உங்களிடமிருந்துதான் கற்றுக் கொண்டேன் என்றார். மற்றொருவர் தாம் இன்று பயன்படுத்தும் சொற்கள் phrases, arguments, ideas வாதம், கருத்து ஆகியவற்றை என் ஆசிரியரிடமிருந்து எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் முதலில் கற்றேன் என எனக்கு நினைவிருக்கிறது என்றார்.

1970-இல் கல்லூரிப் பேராசிரியர் தம் பழைய ஆசிரியரை 40 ஆண்டுகளுக்குப் பின் சந்தித்தபொழுது ஆசிரியருக்கு மாணவனை நினைவிலிருந்து, அவன் படித்த காலத்தில் பெற்ற ராங்க், தவறிய ராங்க் நினைவிருந்தது. நீங்கள் அன்று கற்றுக்கொடுத்த கணக்கு இன்று சோறு போடுகிறதென்றார்.

ஆக்ஸ்போர்ட் ஆசிரியர் ஒருவர் மாலையில் உலவப் போனபொழுது தம் பின்னே யாரோ வருவதுபோல் தெரிந்தது. தொடர்ந்து வருவதுபோல் தெரிந்தவுடன் நின்று திரும்பினார், யார், என்ன வேண்டும் என்று கேட்டார். இன்று நான் நாட்டின் பிரதமராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளேன். நான் உங்கள் மாணவன். உங்கள் ஆசீர்வாதம் பெற்றுப் போக வந்தேன் என்றார். ஆசிரியரத் தாண்டிப் போய் நிறுத்தவோ, கூப்பிட்டு நிறுத்தவோ அவர் மனம் இடம் தரவில்லை. அவராகத் தெரிந்து கொள்ளும்வரை பின்னால் போயிருக்கிறார். அன்றும், இன்றும் சில ஆசிரியர்களுக்கு அந்நிலையுண்டு.

(தொடரும்)

ஒத்துக்கூடு

ஜீவிய மணி

நடைமுறை இலட்சியமாவது இலட்சிய சமூகம்.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

புள்ளாங்கிதம் பூர்த்தி செய்யும்

- பெற்றவன் பெற்றதால் பெற்ற பேறு வலிமை தருவதால் அடுத்த கணம் கொடுவாள் தீட்டிய மரத்தில் கூர்பாய்வான். உலகில் இவ்விதிக்கு விலக்கான நிகழ்ச்சியில்லை.
- கொடுத்தவன் கொடுத்து மகிழ்வான். மகிழ்ச்சி நீடிக்காது. கொடுத்து பெற்றவர் சிரமம் நீங்கப் பெறுவது நிம்மதி. நிம்மதி நிலையற்றது. அசைந்து நிலை பெறும். நிம்மதி அசைவதால் பழைய நிலை ஏற்படும். நிம்மதி அசைந்து உயர்வது எளிதல்ல. நிம்மதி அசைந்து உயர், கொடுத்தவன் கொட்ட வேண்டும். அது கொடுத்தவனுக்கு அநாகரீகம். கொடுத்தவன் கொட்டாவிட்டால், பெற்றவன் கொட்டுவான். தவறாது செய்வான்.
- பெற்றவனைக் கொட்டுவதினின்று தடுப்பது முடியாத காரியம். அவனைக் கொட்டினால் தடுக்கலாம்.
- அவனைக் கொட்டுவது அநாகரீகம் என்றால் அவன் தவறாது அநாகரீகமாய்க் கொட்டுவான்.
- அதற்கும் அடுத்த உயர்ந்த கட்டமுண்டா, அது தடுக்குமா?
- சந்தோஷம் பொங்கி எழுந்து குதூகலமாகும். அது உணர்வின் வலிமை.
- பெற்றவன் கொட்டுவது செயல். கொடுத்தவன் கொட்டுவது மாற்றுச் செயல்.
- எந்தச் செயலும் திருவருமாற்றத்தால் எதிரானதாகி, கொள்ளை இன்பம் கொழிக்கும்.
- மனித சுபாவம் இயல்பு. இன்றைய நினைவு, உணர்வுக்கு எதிரியை மனிக்கத் தோன்றாது. கெடுதல் செய்தவனிடமிருந்து தப்பியது போதுமென்று மனம்

சம்மதப்படாது. அவனுக்கு தண்டனை வேண்டும் என கெட்ட மனம் கருதும். மனம் கெட்டதாக இல்லாவிடில் நமக்கு தீங்கு செய்தவன், தண்டனையில்லாமல் போவதை நல்லவன் மனமும் ஏற்காது. குறைந்த பட்சம் மன்னிப்புக் கேட்க விரும்பும். உள்ளபடி மனத்தின் குரலைக் கேட்டால் அவனுக்கு தண்டனை இல்லாவிட்டாலும் அவமானப்பட வேண்டும், சிறுமைப்பட வேண்டும் என ஆழந்து கருதும்.

● குட்சமரண உண்மை.

நம்மைத் தொந்தரவு செய்தவனுக்கு அதே காரணத்தால் வாழ்க்கை தண்டனை கொடுப்பது நம் மனத்திற்கு இதமாக இருப்பது சகஜம். எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் எவருக்கும் தண்டனை வர நாம் காரணமாக இருப்பது சரியல்ல. ஏனெனில் நாள் கழித்து அது நமக்கு வரும். இதை மனத்தால் கடப்பதும் கடினம். கடப்பது அவசியம். நமக்கு மீண்டும் வரும் என்ற அறிவு, எதிரிக்கு தண்டனை வருவதைத் தடுக்கும். வந்தால் தண்டனையைக் குறைக்கும்.

நமக்கு அவன் கெடுதல் செய்ததால், அவனுக்கு நல்லது வர நம் மனம் இடம் தராது. அப்படி வந்தால் அதே நல்லது பிறகு நமக்குப் பெரிய நல்லதாக வரும் என்ற தெளிவு உதவும். The Life Divine படிப்பதால் ஆழ்மனம் தெளிந்து, கணிந்து, இந்த ஞானம் எதிர்காலத்தில் எழும். எதிரிக்கும் கெடுதல் வரக் கூடாது, நல்லது வர வேண்டும் என இன்று - பக்குவமில்லாத பொழுது - நினைத்தால் தலைகீழே வாழ்வு செயல்பட்டு நமக்கு தப்ப வரும். எனவே

- முதலில் Non-Reaction எரிச்சல் படாமலிருப்பது.
- பிறகு எரிச்சல் அழிந்து,
- முடிவில் எரிச்சல், இதமான நல்லுணர்வாகி
- இயல்பான சந்தோஷம் இதமாகப் பொங்கி எழுவது சரி.
- ஆழந்த பூரண சமர்ப்பணம் முழுமையானால் இதன் சுவடு இப்பொழுதே தெரியும்.

பொறுமை, நிதானம், அமைதி, மகிழ்ச்சி தருவது ஆன்மீக அம்சமாகும். நம்மால் முடிந்த அளவு சமர்ப்பணம் பூரணமான பின்

“திருவுள்ளம் பலிக்கட்டும், என் விருப்பமில்லை” என நம்மை விலக்கி, அன்னையை அழைத்தால், அந்த அளவில் அன்னை பலித்தால், மேற்சொன்னது பூர்த்தியாகி உடல் புல்லரிக்கும்.

(தொடரும்)

ஏஃஸெலைஸ்

ஜீவிய மனி

நாம் ஒரு பிரச்சனையை நினைத்துக்கொண்டிருந்தால் அது தீருவதில்லை. நாம் மறந்தவுடன் அது தீர்ந்துவிடும் என்பது ஆன்மீக உண்மை. இறைவன் ஆன்மாவின் அறிவின்ததைக் கண்டு சிரிக்கும் நிலையை இதுபோல் பகவான் விளக்குகிறார். ஆன்மா தன் கண்டங்களை மறந்தவுடன் அவை மறைந்துவிடுவதைக் கண்டு திகைப்பது இறைவனுக்குச் சிரிப்பு மூட்டுகிறதாக எழுதுகிறார். நாம் பல காரியங்களை நெடுநாளாகச் செய்கிறோம். அவற்றை செவ்வனே நிறைவேற்றுகிறோம். அவை நினைவிலிருப்பதில்லை. எந்தக் காரியத்தைக் குறைவற நாம் செய்து முடிக்கும் திறமை பெற்றுள்ளோமோ, அக்காரியம் நம் நினைவிலிருந்து அகல்வதை நாம் காணலாம். வெளியில் போகும்பொழுது வீட்டைப் பூட்டுவது, கடுத்தத்தில் விலாசம் எழுதுவது, சாப்பிடும்முன் கையலம்புவது போன்ற ஆயிரம் காரியங்களில் நாம் குறை வைப்பதில்லை. தவறாமல் செய்கிறோம். அதிக நாள் பழக்கமானதால் மனத்தின் கடமை உடலில் ஊறி, உடலே (subconscious) அக்காரியங்களைச் செய்ய ஆரம்பிப்பதால், அவை நினைவிலிருப்பதில்லை. நினைவில்லாமலிருப்பதால், அவை குறையின்றி அமையும். இன்னும் நினைவிலிருந்தால் குறை மறையவில்லை எனப் பொருள். எழுதி கவருக்குள் போட்டுவிட்ட கடிதத்தில் தேதி போட்டிருக்கிறோமா, கையெழுத்திட்டிருக்கிறோமா என எடுத்துப் பார்த்தால், போட்டிருப்போம். போட்டிருக்கிறோம் என்ற நினைவிலிருப்பதில்லை. அதுபோல், மனதை அரித்துக்கொண்டுள்ள விஷயத்தில் ஒன்றுபோனால் அடுத்து எழுவதைக் காண்கிறோம். வேறு வேலையாக ஈடுபட்டுள்ள நேரம், அதை மறந்துவிடுகிறோம். மறந்த நிலையில் அப்பிரச்சினை தீர்ந்த செய்தி வருவதை நாம் கண்டுள்ளோம். ‘என் அதையே நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய். அதை மறந்து வேறு வேலை செய், நல்லது’ என புத்திமதி சொல்வதில் உள்ள கருத்து இதுவேயாகும். ஒரு நிலை வளர்ச்சி பூர்த்தியானால், அடுத்த நிலை வளர்ச்சி எழுகிறது. அந்நிலை மறந்துபோகிறது. மனம், உடல் நிலைகளைக் கடந்து ஆன்மாவை எட்டியபின் மனம், உடலுக்குப் பிரச்சனையில்லை.

வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும்

இரகசியங்கள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி

சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகன்நாதன்

43. பணமும் அதிகாரமும் அடுத்தவரிடமிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கான பாதுகாப்பான அரண்கள். ஆகவே தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள விரும்புகிறவர்கள் பணத்தையும் அதிகாரத்தையும் சேகரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சாப்பாடும் மூச்சும் உடலை உயிருடன் வைத்திருப்பவை. வீடும், உறவும் ஊரில் வாழ உதவுபவை. கல்வியும் திறமையும் வாழ்வில் முன்னேற இன்றியமையாதவை. தண்ணீரும் மின்சாரமும் அவசியம் தேவை. குடையும், செருப்பும் கோடையில் உதவும். பணம் சமூக சக்தி. எதற்கும் அவசியமானவை. பணத்தை சம்பாதிக்கவும், சம்பாதித்தைக் காப்பாற்றவும் அதிகாரம் தேவை. முதலாளிக்கு அதிகாரமில்லை எனில் காவல்காரன் பேச்சுக்குக் கட்டுப்பட வேண்டும். வகுப்பில் ஆசிரியர் அதிகாரமற்றவரானால், மாணவர்கள் இஷ்டப்படி நடக்க வேண்டி வரும். அதிகாரமில்லாத கணவனை மனவி அதிகாரம் செய்வாள். குறைந்த பட்சம் அதிகாரமில்லாதவன் Q-வில் நின்றால் அனைவரும் அவனைக் கடந்து போவார்கள். பிக்பாக்கெட் அவனிடமிருந்து திருடும் அவசியமிருக்காது. மிரட்டி பர்ஸைக் கொடுக்கும்படி கேட்பான். அனைவரும் அவனை வெறியேற்றுவார்கள். வீட்டிலிருந்தும் ஊரிலிருந்தும் வெகு சீக்கிரம் அவன் விரட்டப்படுவான். நாயும் அவனைக் கண்டால் குலைக்கும். கொசுக்களும் படையாக அவனைச் சூழ்ந்து கடிக்கும். உள்ள திறமை அவனுக்கு உபயோகப்படாது. பிறர் அவன் பொருளைக் கண்ணென்றிரே எடுத்துக் கொண்டு போவார்கள். சாப்பாடு போடாதவனை மகராசி எனவும் போடுபவளை ஒருநாள் தவறினால் திட்டும் உலகமிது. குளிரிலிருந்து பாதுகாக்க உடையும், வெய்யில்

சுடாமலிருக்க செருப்பும் தேவை. வாழ்க்கையை வசதியாகவும் வளமாகவும் நடத்த பெண்ணைக் கைப்பிடித்தால் ‘இல்லானை இல்லானும் வேண்டாள்’. அவன் அவனுக்குத் தவிர மற்றவர்களுக்கு சேவை செய்வாள். திராணியில்லாத பெண் திருமணம் செய்து கொண்டால் அவன் அடுத்த பெண்ணை அழைத்து வருவான். மனவி அவனுக்கு வேலைக்காரியாவாள்.

அறிவுள்ள ஆசிரியர் தான் கற்றதை போதிக்க வகுப்பு கட்டுப்பட வேண்டும். ‘நான் செய்த வேலைக்கு அடுத்தவர் கூலி பெறுவார்’ என்பது பகவான் கூறுவது. அரசு குமாரன் அதிகாரமில்லாதவரானால் அவர் அதிகாரத்தை அடுத்தவர் செலுத்துவார். சிப்பாய் கலகத்தின் முன்னிருந்த மொகலாய அரசர் பிரிட்டிஷார் கொடுத்த பெண்டனில் வாழ்ந்தவர். அவர் ஆட்சியில் திரை மறைவில் வீட்டுப்பெண்கள் உட்கார்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் கூறுவதே சட்டம். அறிவு இல்லாவிட்டால் அதிகாரம் போகும். அதிகாரமில்லாவிட்டால் அனைத்தும் போகும். பயிற்சியில்லை. மகசுல் வீட்டுக்கு வர வேண்டும். அதைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

வியாபாரம் விவசாயத்தை அடுத்து வந்தது. விவசாயம் தானியம் தரும். வியாபாரம் பணம் தரும். வியாபாரத்தில் பணம் முக்கியம். விற்றுப் பெற்ற லாபத்தை வீடு வரை கொண்டுவர பாதுகாப்பு வேண்டும். வீட்டில் பணமிருந்தால் திருடன் அறிவான். திருடனிடமிருந்து காப்பாற்ற முடியாத பணத்தை எப்படி அனுபவிப்பது? கோபம் அதிகாரத்தை வெளிப்படுத்தும். கோபமே பாதுகாப்பு. ‘அதிகமாகப் பேசினால் கோபம் வரும்’ என்பது வழக்கு. கோபம் வலிமையற்றவனின் வலிமை. உடல் வலிமை அடிக்கும் கடிக்கும், கோபம் திட்டும். கோபம் வராதவனுக்கு வலிமையான மனமிருந்தால் அது பெரிய பாதுகாப்பு. சிறு குழந்தைகளும் தாயாரிடம் வசதிபெற ஆழவேண்டும். ‘அழுதபிள்ளை பால் குடிக்கும்’. பால் நினைந்தாட்டும் தாய் பண்புள்ளவள். பண்பு சிலருக்கே இருக்கும். அன்னையை அறிந்து அன்பராகி மகிழ்ந்தவர் அன்னையின் அம்சங்களைக் காண்பர். எதிரியை தண்டிக்கக்

கூடாது என்ற பெருந்தன்மையுள்ளவனிடமிருந்து ஒருவன் தப்பித்தால் வாழ்வு தவறாமல் தண்டிக்கும். வாழ்வும் அவன் போன்றது என்றால் அவனைத் தண்டிக்காது. ஆதரவும் தரும். வாழ்வைக் கடந்தவர் அன்ன. அன்னை அவன் போன்றவரையும் தண்டிக்கும் அவசியத்தை உணர்ந்தவரில்லை. அவனே அன்னையிடம் போய் தண்டனையைக் கேட்டு வாங்கும் அற்புதம் அன்னையின் பேரருளுக்கே உரியது. அந்த நிலையில் தண்டனை ஒரு சொல்லுக்கு பெரும் தண்டனையாகும். ஓர் எண்ணம் கெட்ட எண்ணமானால் அவன் வாழ்விலேயே அது பலிக்கும்பொழுது பார்க்க முடியாது, கேட்டால் சகிக்க முடியாது. அன்னை ஆயிரம் விதமாக செயல்படுவதில் இதுவும் ஒன்று.

பணம் பாதுகாக்கும். அதிகாரம் அனைத்தையும் செய்யும்.

பணத்தை ஈட்டுபவன் அதை நிர்வாகம் செய்யக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதிகாரம் அதிக காரமாகக் கூடியது.

காரமில்லாமல் காரியம் கூடி வராது.

(தொடரும்)

ஒஜெஸ்ஜிஇஃ

ஜீவிய மணி

ஞானத்தைத் தேடும் மனிதன் முதலில் திறமையை பெறுகிறான். அன்னையை அறிவுது புண்ணியம் எனில் காணிக்கை கொடுக்கத் தோன்றுவது பெரிய அனுபவத்தால் வருவது. \$10 காணிக்கை கொடுக்க மறுத்தவர் இரண்டு ஆண்டிற்குப் பின் \$120 கொடுத்தார். அந்த அனுபவம் பெற 800 கோடி வியாபாரத்தையும் 30 கோடி இலாபத்தையும் சொந்த கம்பெனியையும் இழந்தபின் இந்த அறிவு ஏற்பட்டது. இது அனுபவம் தரும் திறமை. இதற்குப் பின் வருவது ஞானம்.

அன்பர் அனுபவம்

பணிவான நமஸ்காரங்கள்.

2017-ல் இருந்து இந்தியா முழுவதும் அனைத்து மாநிலங்களிலும் NEET (National Eligibility cum Entrance Test) மூலமாகத்தான் medical colleges-க்கு admission நடத்த வேண்டும் என Supreme Court ஆணை பிறப்பித்தது. அதற்கு அனைத்து மாநிலங்களும் கட்டுப்பட்டு இந்த வருடம் இந்தியாவில் NEET May 7-ஆம் தேதி நடைபெற்றது. June மாதம் result வெளியிடப்பட்டது.

என் இளைய பெண் 97 percentile-க்கு மேல் வாங்கி இருக்கிறாள்.

தமிழ் நாட்டில் பத்து வருடங்களுக்கும் மேலாக medical மற்றும் engineering courses-க்கு எந்த விதமான entrance exams-மும் நடத்தப்படுவது இல்லை. பன்னிரெண்டாம் வகுப்பு தேர்வின் மதிப்பெண்கள் அடிப்படையிலேயே admissions நடைபெற்று வந்தன.

NEET basis-ல் இம்முறை admissions நடைபெறும் என்பதால் தனது தங்கை தமிழ்நாட்டின் 85% state quota-விற்கு eligible என்பதை அறிந்த என் பெரிய பெண் தான் படித்து வரும் Madurai medical college-இல் விசாரித்து confirm செய்த பிறகு application வாங்கி அதனுடன் nativity certificate போன்ற தேவையான documents-ஐ யும் இணைத்து எங்களுக்கு அனுப்பினாள். கணவரது சொந்த ஊர் மதுரை. பெற்றோர்கள் அங்கு 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வசிக்கின்றார்கள்.

‘முதலமைச்சர் மதுரை வருகிறார் என்பதால் அனைவரும் மிகவும் busy-ஆக இருந்தனர் என்றாலும் தாசில்தார், மற்றும் இரண்டு Inspectors ஓரே நாளில் கையெழுத்து இட்டனர். மிகவும் smooth-ஆக nativity certificate வேலை முடிந்தது. Speed post செய்ய post office சென்ற போது மணி இரவு 7:30 ஆகி

விட்டது. இருந்தாலும் முயற்சி செய்து பார்க்கலாமே என்று எண்ணி சென்ற போது அலுவலர்கள் இருந்தனர். விசாரித்த பொழுது முக்கியமான ஒருவர் post செய்ய வருகிறார். அதனால் office-ஐ பூட்ட வேண்டாம் என தொலைபேசியில் செய்தி வந்ததாக சொன்னார்கள். ‘இது நிச்சயமாக ஸ்ரீ அன்னையின் அற்புதம்தான்’ என கணவரின் பெற்றோர்கள் மிக சந்தோஷமாகக் கூறினார்கள்.

நாங்களும் application fill செய்து அனுப்பி வைத்தோம். Application-னுடன் தேவையான அனைத்து documents-ம் உள்ளன என acknowledge செய்து AR number-ம் தந்தார்கள்.

தமிழ்நாட்டின் Health Minister State Board-ல் படித்த மாணவர்களுக்கு 85% இட உள் ஒதுக்கீடு அறிவித்தார். அதை எதிர்த்து CBSE, Medical Council of India, மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்கள் Supreme Court-ல் வழக்கு தொடுத்தனர். Supreme Court case-ஐ Madras High Court-க்கு மாற்றியது.

Single Judge, Government Order செல்லாது என தீர்ப்பளித்தார்.

Tamil Nadu Government மீண்டும் appeal செய்தது. இரண்டு Judges கொண்ட Bench Government Order-ஐ quash செய்தது.

அதையும் எதிர்த்து Tamil Nadu Government Supreme Court-ல் மேல் முறையீடு செய்தது. Supreme Court case-ஐ dismiss செய்தது. July 14-ஆம் தேதி வெளியிட்டு இருக்க வேண்டிய rank list-ஐ உடனே வெளியிட்டு counselling-ஐ ஆரம்பிக்கும்படி ஆணை இட்டது.

August 31-க்குள் அனைத்து admission process-ம் முடித்து இருக்க வேண்டும் என அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஏற்கனவே உத்தரவிட்டுள்ளது.

இந்திலையில் திடீரென August 13-ஆம் தேதி மத்திய அமைச்சர் ஒருவர் தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் ஒன்றை இந்த வருடம் மட்டும் NEET-ல் இருந்து exemption கேட்டு இயற்றினால் மத்திய அரசு எல்லா வகையான ஒத்துழைப்பும் தரத் தயாராக உள்ளது எனக் கூறி விட்டார். அதன்படி

தமிழ்நாட்டில் மட்டும் இம்முறை பண்ணிரெண்டாம் வகுப்பு மதிப்பெண்கள் அடிப்படையில் medical admission நடக்கும்.

அதற்கான ordinance-ஐ தமிழ்நாடு அரசு இயற்றி Central Law Ministry-யிடம் sign வாங்கி விட்டது.

பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்கள் Supreme Court-ஐ இன்று அணுகிய போது Central Government lawyer, ஒரு மாநிலம் அவசரச் சட்டம் இயற்றினால் அதில் Court தலையிட முடியாது எனக் கூறினார். August 22-ஆம் தேதிக்குள் President-டிடம் sign வாங்கி court-ல் தருவதாகக் கூறியிருக்கிறார்.

Supreme Court-ல் அடுத்த hearing August 22-ஆம் தேதி இருக்கிறது.

எனக்குச் சட்டமும் தெரியாது. அரசியலும் தெரியாது.

அன்னையை மட்டும்தான் தெரியும். என் பெண்ணிற்காகப் பிரார்த்தனை செய்யும் போதெல்லாம் மகளின் அறிவு மீதோ திறமை மீதோ நம்பிக்கை வைக்காமல் இம்முறை என் நம்பிக்கை முழுவதையும் உங்கள்மீது வைக்கிறேன் அம்மா...! என்று சொல்லித்தான் பல மாதங்களுக்குமுன் பிரார்த்தனையை ஆரம்பித்தேன்.

மற்ற அனைத்து இடங்களிலும் admission process முடிந்து விட்டதால் பெண்ணிற்கு இருக்கும் ஒரே option தமிழ்நாடு மட்டுமே.

அவரும் இனிய ஸ்ரீ அன்னையை முழுமையாக நம்பி இருக்கிறான்.

அன்னையே! இப்போது நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? எல்லாம் நல்லபடியாக நடக்க என் பெண்ணை ஸ்ரீவாதம் செய்யுங்கள் அன்னையே! அருள் புரியுங்கள் அன்னையே! ஸ்ரீ அன்னையைச் சரணடைந்து அவரது திருப்பாதங்களிலே விழுந்து கிடக்கிறேன். இந்த விஷயம் நல்ல படியாக நடக்க நான் என்ன செய்ய வேண்டும், எந்த இடத்தில் மாற வேண்டும்

என தயவுசெய்து அறிவுறுத்துங்கள். தங்கள் பதிலுக்குக்காகக் காத்திருக்கிறேன் .

என்றும் தங்கள் ஆசிகளை வேண்டி, தங்கள் திருப்பாதங்கள் பணியும் மகள்.

★★★

எங்கள் அன்பு அன்னைக்கு, பணிவான கோடி கோடி நமஸ்காரங்கள்.

“நமக்கு அனுபவத்தால் நம்பிக்கை வருகிறது. அதற்குப் பதிலாக நம்பிக்கையால் அனுபவம் வரவேண்டும்.”

என்ற தங்கள் எழுத்துக்கள் என்னை ஈர்த்தன. அதை இளைய மகளின் காலேஜ் அட்மிஷன் விஷயத்தில் செய்து பார்க்க ஆர்வம் எழுந்தது. அன்னையின்மீது முழு நம்பிக்கை வைத்தேன். மனம் லேசானது. சில வாரங்களில் மெத்தனமாக இருக்கிறோமோ அல்லது சோம்பேறியாக பிரார்த்தனை செய்யாமல் இருக்கிறோமோ என்று கூடத் தோன்றியது.

மணிக்கொரு முறை சமர்ப்பணம், இடையறாத அன்னை நினைவு, தங்களது புத்தகங்களை வாசித்தல், வீட்டில் சுத்தம், இனிமையான சுமுகம் போன்றவற்றை அனைவரும் இணைந்து செய்தோம். மகள் அவள் பங்கிற்கு தன் கடமைகளைச் செய்ததோடு அன்னை மீதும் பகவான் மீதும் பக்தியும் நம்பிக்கையும் வைத்திருந்தாள் .

Medical Admission-க்கான NEET தேர்வில் 97 percentile-க்கு மேல் வாங்கி medical seat-க்கு தகுதி பெற்றாள். ரிசல்ட் வந்த வுடன் தங்களுக்கு மெயில் அனுப்பினேன். தங்களிடமிருந்து மகளுக்கு Blessing packet courier-ல் வந்தது. அப்போது அதன் அர்த்தம் புரியவில்லை. அடுத்த இரண்டு மாதங்களில் நடந்தவற்றை தங்களுக்கு August-17-ஆம் தேதி அனுப்பிய mail-ல் தெரிவித்திருந்தேன்.

தங்களிடமிருந்து, “நம்பிக்கையை பக்தியால் பூர்த்தி செய்வது நல்லது” என பதில் வந்தது.

ஆராய்ந்த போது முறைகளால் பக்தி, ‘வறண்ட பக்தி’ ஆகி விட்டதோ எனத் தோன்றியது.

இந்திலையில் Tamil Nadu Government Ordinance தயார் செய்து விட்டது. Attorney General முழு ஒத்துழைப்பு கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார். Ordinance-ல் Home Ministry-ம், Law Ministry-ம் கையெழுத்து இட்டாகிவிட்டது.

Supreme Court-ல் August 22-ம் தேதி hearing-க்கு வருகிறது.

இந்திலையில் உறவினர் ஒருவரிடமிருந்து phone call வந்தது. அவர் பரிகாசம் செய்யும் தோரணையில் தமிழ் நாட்டில் நிலவரம் இப்படி இருக்கிறது... இப்போது என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்...? உங்கள் மகளின் நிலை இனி என்ன ஆகும்...? என்று பேசினார்.

அன்னையின் அருள் என்றுதான் சொல்வேன் ...

எனக்கு அவர் மேல் சிறிதும் கோபம் வரவில்லை. “அம்மா” என மனதுக்குள் கதறிக்கொண்டு அன்னையின் மலர்ப் பாதங்களைச் சரணடைந்தேன். மனம் நெகிழ்ந்து கண்களில் நீர் வழிய பிரார்த்தித்தேன். உடனேயே பதில் கூறுவது போல் இடி, மின்னலுடன் பெருமழை பெய்தது. அன்னையை உணர்ந்தேன்.

“எதையும் நம்பாமல், யாரையும் நம்பாமல், சூழ்நிலையை நம்பாமல், அறிவை நம்பாமல், உற்றாரை நம்பாமல், என்னையும் நம்பாமல் உங்களை மட்டுமே நம்பி தங்கள் திருப்பாதங்களைச் சரணடக்கிறேன் தாயே...”

என (தங்கள் எழுத்துக்களை என பிரார்த்தனையாக்கி) literal-ஆக என் நம்பிக்கையை எங்கும் வைக்காமல் அன்னையின் திருப்பாதங்களில் வைத்தேன்.

ஆகஸ்ட் 22-ம் தேதியும் வந்தது.

TV-யில் Supreme Court-ஐக் காட்டுகிறார்கள்.

அதற்கு மேலே வானவெளி முழுதும் பிரம்மாண்டமாக பகவானை நினைத்தேன். அன்னையை Judge-ஆக நினைத்தேன்.

Case ஆரம்பித்தது. Central Government Lawyer, Health Ministry Tamilnadu Government-ன் Ordinance-ல் கையெழுத்து இட மறுத்து விட்டதாகக் கூறுகிறார். ஒரு State-க்கு மட்டும் exemption கொடுத்தால் மற்ற State-ம் இவ்வாறு கேட்க ஆரம்பிப்பார்கள் என Health Ministry கருதுவதாகக் கூறினார்.

Judge case-ஐ dismiss செய்து NEET அடிப்படையில் Medical admission நடத்துமாறு Tamilnadu Government-க்கு ஆணை இட்டார். அதன்படி பெண்ணிற்கு தமிழ் நாட்டின் No.1 college ஆன Madras Medical College-ல் இடம் கிடைத்தது .

இது ஸ்ரீ அன்னையின் பேரருளே எனத் தெளிவாக உணர்கிறோம்.

பெரிய பெண்ணிற்கும் பிரார்த்தனை செய்தோம். ஆனால் அந்தப் பிரார்த்தனைக்கும் இதற்கும் வித்தியாசம் புரிகிறது.

பெரியவள் Madurai Medical College-ல் படிக்கிறாள். அவளை விட கிட்டத்தட்ட 50 மார்க்குகள் medical entrance exam-ல் குறைந்த மார்க்குகள் வாங்கி இருந்தாலும் ஸ்ரீ அன்னை இவளுக்கு No. 1 காலேஜில் இடம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

“Mind is not the right faculty” என்று நீங்கள் சொல்வதன் அர்த்தம் புரிகிறது.

தங்களுக்கு எங்கள் மனம் நெகிழிந்த நன்றிகளை என்றென்றும் காணிக்கை ஆக்குகிறோம்.

என்றும் தங்கள் திருப்பாதங்கள் பணியும் மகள்.

அன்பர்கள் நிதானமாக இருக்க வேண்டும்.

N. அசோகன்

ஒரு அலுவலகத்தில் பணிபுரியும் அன்பர்கள் 50 அல்லது 100 ரூபாய்க்குக்கூட கணக்குக் காட்ட முடியவில்லை என்றால் மிகவும் பத்தடம் அடைந்து விடுவார்கள். அதாவது பண விஷயத்தில் தவறு வந்துவிடுமோ என்று அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு பயம் இருக்கிறது. ஆனால் அதே சமயத்தில் பலகோடி ரூபாய் ஊழல் புகாரில் தங்கள் பெயர் அடிபடுகின்ற தொழிலதிபர்கள் மற்றும் அரசியல்வாதிகள் நிதானமாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வழக்கம்போல் தங்கள் அலுவலகத்திற்கு வருகிறார்கள். தங்கள் வேலையை சகஜமாகவே செய்கிறார்கள். நேர்மையான அன்பர்களைப் போன்று இவர்கள் பத்தடம் அடைவதில்லை.

இது சரியோ, தவறோ தொழிலதிபர்கள் மற்றும் அரசியல்வாதிகளின் நிதானம் அவர்களுக்குப் பெரிய உதவியாக இருக்கிறது. இதே நிதானத்தை அன்பர்களும் சரியான காரணங்களுக்காக வளர்த்துக் கொள்ளலாம். ஒரு பெரிய வாய்ப்பு தமக்கு வந்துள்ளது என்று தெரிந்தாலே, பல அன்பர்களுக்கு நிதானம் போய்விடுகிறது. மாதம் பத்து லட்ச ரூபாய் வருமானம் பார்க்கக் கூடிய வாய்ப்பு கிடைப்பதும் அதைக் கைமேல் பலனாக மாற்றுவதும் வெவ்வேறு விஷயங்கள் ஆகும். ஆனால் வாய்ப்பு கிடைத்தவுடனேயே கைமேல் பலன் கிடைத்தது விட்டதாகக் கருதி அன்பருக்கு பரபரப்பு வந்து பணக்காரர் ஆகிவிட்டதுபோல் நடந்து கொள்வது வந்த வாய்ப்பையும் கெடுப்பதாக அமைகிறது.

ஆனால் பெரிய வாய்ப்பு உருவாகியிருந்தாலும் இன்று வருமானம் சுமாராக உள்ள பொழுது என்ன நிதானம் இருக்கிறதோ அதே நிதானம் பெரிய வருமானத்திற்கு வாய்ப்பு கிடைத்துள்ள பொழுதும் இருந்தால், வருகின்ற வாய்ப்பு பலனாக மாற உதவும். ஆனால் வாய்ப்பு வந்ததையே கைமேல் பலன் வந்துவிட்டதாக நினைத்துப் பரவசப்படுவது வந்த வாய்ப்பை இழப்பதற்கு சமமாகும்.

ஆக, சுருக்கமாகச் சொன்னால், நிதானமும், சம நிலையும் அதிர்ஷ்டம் நம்மை நாடி வரச் செய்கின்றன. அதே சமயத்தில் பரபரப்பும், ஆர்ப்பாட்டமும் வந்த அதிர்ஷ்டம் நம்மை விட்டு விலகச் செய்கின்றன.

என்றால் நிதானம் வாய்ப்பை இழப்பதற்கு சமமாகும்.

ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆண்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 2

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி

சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகன்நாதன்
சொற்பொழிவாற்றிய தேதி: 29.02.2016

(4) “அதன் காலத்தில் எந்த எண்ணங்களும் அவற்றின் எதிரானவையும் உண்மையோ அவையே உண்மை. எதிர்ப்பை ஏற்காதவை ஆபத்தான பொய்மை.”

என் மதம் எல்லோர்க்கும் உண்மை என்பது வேறு. என் மதம் எனக்கு உண்மை என்பது போல் உன் மதம் உனக்கு உண்மை என்பது முழு உண்மை. ஆனாலுக்கு வருமானத்தில் பெண் அடிமை எனில் குடும்ப நிர்வாகத்தில் பெண்ணுக்கு ஆண் அடிமை என்பது முழு உண்மை. போர் வீரன் போரை வென்று ஊரைக் காப்பாற்றினால் அதிகாரம் முழுவதும் போர்த்தலைவனுக்குப் போகும் என்பது பகுதியான உண்மை. போர் நடந்து உற்பத்தி பெருக்கி உணவளித்த மக்களுக்கும் போர் வெற்றியில் பங்குண்டு என்பது முழு உண்மை. சமூகம் ஞானத்தை உற்பத்தி செய்கிறது, போரை வெல்கிறது, உணவை உற்பத்தி செய்கிறது. ஞானி, வீரன், விவசாயிக்குரிய சேவையை மற்றவர்கள் செய்வதால் வெற்றியின் முழுமை முழு சமூகத்திற்குடையது. ஞானத்தை விளக்குவது ஞானியின் பங்கு. ஆனால் ஞானம் அனைவருக்கும் உரிமை உடையது. போரில் வெல்பவன் வீரன். ஆனால் வெற்றியில் அனைவருக்கும் பங்குண்டு. உணவை உற்பத்தி செய்பவன் விவசாயி. உணவு அனைவருக்கும் உரியது. சேவையைக் செய்பவர் பலர். ஆனால் சேவை அனைவருக்கும் உரியது. ஞானத்தைக் கண்டவனுக்கு மட்டும் ஞானம் உரியது. போரின் வெற்றி வீரனுக்கு மட்டும் உரியது. உணவை உற்பத்தி செய்தவன் மட்டும் உண்ணலாம். சேவை செய்பவனுக்கு மட்டும் உரியது என்பவை பகவான் கூற்றுப்படி ஆபத்தான பொய்களாகும். பகுதியான உண்மைகள் புரட்சியை எழுப்பும். பகுதியான உண்மைகள் அழிந்து முழு உண்மையெழும். பிரெஞ்சு, ரஷ்ய, அமெரிக்க புரட்சிகள்

அப்படி எழுந்தவை. வட இந்தியாவில் அரசு பதவி கூந்திரியரிடமே இருந்தது. தென்னிந்தியாவில் இப்பகுதியான உண்மைகள் அழிய முயன்று அரசு பதவி வெள்ளாளரிடம் வந்தது. மன்னராட்சி போய் மக்களாட்சி வந்தபின் ஞானம் என்ற கல்வி அனைவருக்கும் உரியதாகி விட்டது. போரில் வீரனாக எல்லா மக்களும் சேரும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. உணவை உற்பத்தி செய்தவன் மட்டுமே உண்டால், நாட்டில் பஞ்சம் எழும். சேவை அனைவருக்குமில்லாவிட்டால் சேவை செய்பவன் பட்டினி கிடப்பான். சேவை செய்பவனுக்கும் கல்வி வந்து 200 ஆண்டுகளாகின்றன. நாட்டிற்கு ஆபத்து எனில் வீட்டிற்கு ஒரு ஆள் போரில் சேர வேண்டும். நிர்ப்பந்தம் அதிகமானால் 18 வயதிற்கு மேற்பட்ட எல்லா ஆண்களும் போர் முனைக்கு வர வேண்டும். போரின் அளவு பெரியதானால் உற்பத்தி பல மடங்கு பெருக்காமல் போரை வெல்ல முடியாது. கப்பல் கட்டுவதை போர்க்காலத்தில் துரிதப்படுத்த முனைந்த பொழுது ஆபத்தான குறுகிய இடங்களில் நடந்து செய்ய வேண்டிய வேலைகட்கு நெடுநாள் பயிற்சி அளிக்க வேண்டிய அவசியம் எழுந்தது. நடனமாடுபவர் அனைவரையும் அந்த வேலைக்குக் கட்டாயப்படுத்தி எடுத்துக் கொண்டனர். பிரான்சில் பிரபுக்கள் இதராட்சன பழகுவதேயில்லை. இங்கிலாந்து பிரபுக்கள் கிரிக்கெட் விளையாட வேலையாட்களைச் சேர்த்துக் கொள்வார்கள். பிரிவினை பிரான்சில் அதிகம். இங்கிலாந்தில் வியாபாரம் பெருகியதால் பிரிவினை சற்று குறைந்து காணப்பட்டது. அதனால் பிரெஞ்சுப் புரட்சி இங்கிலாந்தில் பரவவில்லை என்பது சில வரலாற்று அறிஞர்கள் கூறுவது.

(5) “தர்க்கம் சத்தியத்தின் பரம எதிரி. புண்ணியம் என்பதற்கு எதிரி “நான் செய்வதெல்லாம் சாரி” என்பது. தன் குறையை ஒருவரால் காண முடியாது. மற்றவர்களால் அவர்கள் குறையைக் காண இயலாது.”

ஆண்மீக தத்துவம் உலகில் ஓருடல், ஓர் உயிர், ஓர் மனமுண்டு எனக் கூறுகிறது. அந்த ஒன்று பலவாகத் தோன்றுகிறது. ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் இதர ஆத்மாக்களுடன் இணைந்து

பிரபஞ்ச ஆத்மாவாவது ஆன்மீக அவசியம். தர்க்கம் என்பது சிறியது விளங்க ஏற்பட்டது. தர்க்கம் அதை வலியுறுத்தினால் குதர்க்கமாகும் என்பதை காக்காய் கறுப்பாக இருப்பதால் கறுப்பானதெல்லாம் காக்காய் எனத் தர்க்கம் கூறக்கூடாது என்ற உதாரணத்தின் மூலம் விளக்குவார்கள். அகந்தை சிறியதை வளர உதவியது. அதன் கருவி பகுத்தறிவு, தர்க்கம், அவை செய்த சேவை பெரியது. பகுத்தறிவும் தர்க்கமுமில்லாமல் உலகம் இந்த அளவு முன்னேறியிருக்க முடியாது. கட்டட வண்டியே வாழ்வில் பெரிய சாதனம். காசிக்குப் போவதற்கும் கடல் கடந்து போகவும் கட்டட வண்டியைப் பயன்படுத்த வற்புறுத்தினால் முன்னேற்றம் தடைபடும். ஆயிரக்கணக்கான அனுகுண்டு உற்பத்தி செய்தது தர்க்கம். அது அர்த்தமற்றது எனக் கூறத் தேவையில்லை. உடல் எப்படி ஏற்பட்டது எனக் கூற வந்த பகவான் மனத்தை பிரிவினையால் ஜக்கியத்தை நிலைநிறுத்தும் கருவி என வர்ணிக்கிறார். அத்தத்துவம் பல கட்டங்களைக் கடந்து உடலில் முடிகிறது என்கிறார். பூத உடலழிந்து சூட்சும் உடல் ஏற்பட்டு புனர்ஜென்மம் வந்த பிறகே காயகல்பம் சூட்சுமத்தில் பூரணம் பெறும் என்றார். எதற்கும் அளவுண்டு என்பதால் தர்க்கத்திற்கும் அளவுண்டு. 1965-இல் வடநாட்டார் “இது இந்தியா. எங்கள் மொழி ஹிந்தி, இதுவே மெஜாரிட்டி பேசும் மொழி. அதனால் அனைவரும் ஹிந்தியை ராஷ்ட்ர பாஷாவாக ஏற்க வேண்டும்” என்றனர். தர்க்கம் குதர்க்கமான பொழுது, நாடு பத்து துண்டாகப் பிரியும் நிலை எழுகிறது. குதர்க்கம் பகுதியான மக்களுக்கிருந்தாலும் நாட்டிற்கு logic of the infinite அனந்த தர்க்கம் புரிந்ததால் இணைந்த நாடு பிரிவதைத் தடுக்க முடிந்தது. 1862-இல் அமெரிக்காவில் இது எழுந்து போரிட்டு அடங்கிற்று. இன்று அயர்லாந்து, ஸ்காட்லாந்தில் எழுகிறது. ஒரு புறம் 27 நாடுகள் ஓன்று சேர்ந்து EU ஏற்படுகிறது. மறுபுறம் USSR 17 துண்டுகளாகப் பிரிகிறது. பிரிந்தவர் நெருக்கமாகச் சேர்வது பெரிய சட்டம்.

(c) “இறைவன் ஆழுக்கடி அவன் வேலைகளில் தவறுகிறான். இறைவனுக்கும் அவன் ராஜ்ஜியத்திற்கும் எல்லையில்லை என இது காட்டுகிறது.”

அமெரிக்கர் குப்பைத் தொட்டியில் போடும் உணவு ஏராளம். ஒரு நாடு பிழைக்கும் அளவு அவர்கள் உணவை விரயம் செய்கிறார்கள். மழை குறைந்த நாடு அமெரிக்கா. மக்கட் தொகையும் குறைவு. விளைநிலம் புனசெய் ஆனாலும் இந்தியா போல் 3 மடங்கு பரந்தது. விளைவிக்கும் முறைகள் நம் நாட்டைப் போல் பன்மடங்கு அதிகம். நிலத்தை பயிரிடாமலிருக்க மாணியம் தருகிறது சர்க்கார். எந்த நாட்டு உணவுப் பஞ்சத்தையும் இன்று போக்குவது USA. ஜெர்மனிக்கு வந்த அமெரிக்கர் ஹோட்டலில் சாப்பிட்டபின் tips கொடுக்க சர்வருக்கு \$25,000 கொடுத்தார். அளவு பெருகி அபரிமிதமெழுந்தால் எதற்கு எதை எந்த அளவு செலவு செய்வது என்ற கட்டுப்பாடு விலகுகிறது. தண்ணீர் வறண்ட பகுதியிலிருந்து ஒருவர் காவிரிப் பாய்ச்சலுள்ள ஊரில் திருமணம் செய்து கொண்டார். அவர் நண்பர்கள் திருமணத்திற்கு வந்தவர்கள் திருமணத்தை மறந்து “நம்மூரில் தண்ணீருக்கு திண்டாட்டம். இங்கு கொண்டாட்டம்” என்று திருமணத்தை விமர்சனம் செய்தனர். சூபீட்சம் அபரிமிதமாகும். அபரிமிதம் சூபீட்சமாகும். 12 வயது பையன் சினிமா பார்க்க தகப்பனாரைப் பணம் கேட்டான். தகப்பனார் ரூபாய் 500 கொடுத்தார். அது அபரிமிதமா, அறிவீனமா என்பதைவிட அதுவே உண்மை. மனிதன் பஞ்சம், பற்றாக்குறையை அறிவான். அவன் பற்றாக்குறையை அறியுமிடத்திலும், இறைவன் அபரிமிதத்தைக் காண்கிறான். ஒரே கூடையிலிருந்து வந்தவர்கட்கெல்லாம் மீன் எடுத்துக் கொடுப்பது இறைவனுடைய அபரிமிதம். காமதேனுவும், கற்பக விருட்சமும் கட்டுக்கதைகளில்லை. கொஞ்ச நாட்கள் முன் உலகத்து செல்வத்தை \$16 டிரில்லியன் டாலர் எனக் கணக்கிட்டனர். இன்று அதுவே \$226 டிரில்லியன் எனக் கூறுகிறார்கள். டிரில்லியன் டாலர் என்பது 40 இலட்சம் கோடி ரூபாய். 1956-இல் சத்திய ஜீவியம் வந்தபின் செல்வம் தானே பெருகிறது. ஆபீஸில் வேலை செய்பவரும் ஓன்று, இரண்டு, மூன்று வீடுகள் வாங்குகிறார்கள். Internet-இல் Wikipedia-வுக்கு நீளம் உண்டா, அளவுண்டா, அதை எடுக்க நேரம் தேவையா? நீளம் வளர்கிறது, நேரம் குறைகிறது. இது Cyberspace ஒரு

வகையில் சூட்சுமமானது. Subtle-க்கு எல்லையுண்டா? இறைவனுடைய நிலையை சில அம்சங்களில் மனிதனும் பெறும் நிலை 1956-க்குப்பின் வந்து விட்டது. கொடுமையால் உலகம் நிறைந்தது என்பது மாறி கொடுமை அழிகிறது. கொடுமை திருவுருமாறி நன்மையாகிறது என்ற நிலை ஏற்படுவதும் அனவு எல்லையற்று வளர்வதின் அம்சமாகும்.

(முற்றும்)

ஒஜிஜீகோஸ்

ஜீவிய மணி

நாம் செய்தது பலித்ததற்கு ஒரு அடையாளம் உண்டு. கற்றது மனதில் தானே நிற்பது. மறதியைத் தடுக்க உபாயங்கள் உண்டு. நினைவை வலுப்படுத்துபவை அவை. ராகு காலம் எந்தக் கிழமை எந்த நேரத்தில் வருகிறது என நினைவுக்கு உதவியாக “திங்கள் அணி சடையானம்” என்று ஆரம்பிக்கும் செய்யுள் உண்டு. ஆங்கிலத்தில் இதை நிமானிக்ஸ் Mnemonics என்பார்கள். அவை செய்யும் உதவி பெரியது. அது பள்ளி மாணவர்களுக்கு. முடிவான ஞானம் அப்படிப்பட்ட உபாயங்களால் தடைப்படும். கற்றது கல்போல் மனதிலிருப்பதற்கு பகுத்தறிவும் தர்க்கழும் உதவும். புத்தகத்தை முடிக்கும்பொழுது அது எல்லாக் கருத்துகளைத் தருவதுடன், அவற்றின் மூலத்தையும் தருவதைக் காணலாம். இக்கட்டத்தில் எழும் ஞானம் ஞானோதயமாகும். அது, சிந்தனையால் புரிவதைவிட சிந்தனையைக் கைவிட்டால் அதிகமாக முழுமையால் புரியும் என்பது. எல்லா முறைகளும் மறந்து போவதைக் காணலாம். ஆக்தம் சமர்ப்பணம் என்ற அத்தியாயத்தில் 7-ஆம் பகுதி முடிவானது. அதில் முடிவு முதலிலும், முதல் முடிவிலுமாக இணைவதைக் கூறுகிறார் பகவான். நிமானிக்ஸ் பெரும் தடையெனவும் அறியலாம்.

அன்னை இலக்கியம்

இரு

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

சமர்ப்பணன்

14. புறப்பாடு

ரூரு உறைந்து அமர்ந்திருந்தான். மரணம் களவாடிய தன் கருஷுலத்தை எண்ணி அவன் கண்ணீர் சிந்தவில்லை. மௌனமாக இருந்தான். அசைவற்று அமைதி யாக அமர்ந்திருந்தான். அந்த இடத்திலிருந்த நிசப்தம் கூடகடவுளரால் கைவிடப்பட்டவளை, பிரமத்வராவை, பிரியம்வதாவை நினைத்துக் கொண்டிருந்தது.

அங்கிருந்த பெரும் மௌனத்தின் ஊடே தன் ஆன்மாவின் குரலை அவன் கேட்டான்.

அணில் இலைகளின் மீது தாவியோடும் ஓசை, தலைக்கு மேலிருந்த கிளையில் அமர்ந்திருந்த பறவையின் ஓலி, ஆண்மயில் ஓன்றில் துயரமான அகவல், பெண் குயில் ஓன்றின் மதுரமான கூவல், சருகுகள் பறக்கும் ஓசை, பழுத்த களிகள் மண்ணில் விழுந்துருளும் ஓலி, சிறு சிறு கிளைகள் முறிந்து விழும் சத்தம், மரங்களின் மெல்லிய அசைவு உண்டாக்கிய ஓலி போன்ற கானகத்தின் ஓலிகளெல்லாம் அவனுக்கு எங்கோ தொலை தூரத்திலிருந்து கேட்பது போலிருந்தது.

அவனிதயம் வெற்றிடமாக இருந்தது. தேவியற்று இருண்டு போன கோவில் கருவறையில் தனித்து எரிந்து கொண்டிருக்கும் சிறு விளக்காக தன்னை அறிந்தான்.

அவளைப் பற்றிய எந்த நினைவும் அவனை விட்டு அகலவில்லை. கோவில் கருவறை சுவர்களில் செதுக்கப்பட்ட சிற்பங்கள் என அவளைப் பற்றிய நினைவுகள் அவனது இதயச் சுவர்களில் வாழ்ந்தன. பிற நினைவுகள் எல்லாம் விதானத்தில் வரையப்பட்ட சித்திரங்கள் என தொலைவில் தெரிந்தன.

அசையாதிருந்த ரூரூவை சிலையென நினைத்து சிறு பறவைகள் அவனைச் சுற்றி சிறகடித்து பறந்தன. சில பறவைகள் அவன் மீது அமரவும் துணிந்தன. நெடுநேரம் கழித்து எழுந்தான் ரூரூ. அவன் உடலிலிருந்த கோடி விழிகளும் திறந்து கொண்டன. தன்னைச் சுற்றி இருப்பவற்றைப் பார்த்தான்.

புல்வெளிகள் பசுமையாகத்தான் இருந்தன. பறவைகள் பறந்து கொண்டுதான் இருந்தன. மலர்கள் மணம் வீசிக் கொண்டுதான் இருந்தன. என்றென்றும் மாற்றமின்றி இருக்கும் ஜட்டுமியின் அலட்சியத்தை உணர்ந்தான். தவிப்புடன் தன்னந்தனியாக நிற்கும் தன் வலியை, இயலாமையை அறிந்தான்.

அவன் புருவங்கள் நெரிந்தன. துயரம் இழையோடும் குரலில் முகமற்றவனோடு தெளிவாகப் பேசினான்.

‘மரண தேவனே, கடுமையையும், இறுக்கத்தையும் மட்டுமே கொண்டவனே, சாதாரண மனிதர்கள் அழுகுரலால் உன்னைப் போற்றிப் பாடுகிறார்கள். அதர்மம் புரியும் உன்னை தூர்மதேவன் என்று பொய்யுரைகளால் புகழ்கிறார்கள். தங்கள் துயரத்தை உனது நடன அரங்கமாக மாற்றுகிறார்கள். உனது இடியோசையையும், மின்னலையும் கண்டு பதறிப் பணிகிறார்கள்.’

‘அதர்மதேவனே, இறந்தவர்களின் நினைவுகள் கூர்வாளாக நெஞ்சில் பாயும்போது அவர்களிடம் வெளிப்படும் கதறல்களும், அழுகைக்கும், முனகல்களுக்கும் இரவு தேவதை சாட்சியாக இருக்கிறான். அலைகளற்று உறைந்த நீர்பரப்பில் கல்லிட்டால் அடுத்தடுத்த பெருவட்டங்கள் தோன்றி நீர்நிலையே அதிர்வது போல ஒரு சிறிய துயர நினைவு வாழ்வின் அனைத்து துயரங்களையும் வெளிப்படுத்தி, அவர்களை பலவீனப் படுகுழியில் தள்ளி விடுகிறது.’

‘நான் அவர்களில் ஒருவனால்லன்.’

‘காலனே, நான் சாதாரணமானவர்களில் ஒருவனால்ல ! அச்சத்தின் ரகசியத்தை ஆள்பவனும், அந்தக் இருளின்

அதிபனுமான உன்னைக் கண்டா நான் அஞ்சவது ? என்றோ, எங்கோ, எப்போதோ நிச்சயம் உன்னை எதிர்கொள்வேன். உன் இருளோடு, உன் மகத்தான் வலிமையோடு போராடுவேன். என் கரங்கள் எனக்கு வேண்டியதை உன்னிடமிருந்து பறிக்கும். நீயார் என்பதையும் மனிதன் யார் என்பதையும் உனக்கு உணர்த்துவேன்.’

பின் பாதையற்ற கானகத்தில் மெல்ல நடக்கலானான்.

ரூரூ நடக்கத் தொடங்கியதும் அவன் பின்னால் நீலப்பறவை மெல்ல பறந்து வந்தது. அவன் செல்லுமிடமெல்லாம் தொடர்ந்தது. அவன் திரும்பிப் பார்க்காதபோதும் அது அவனை தொடர்ந்து கொண்டே இருந்தது.

பழைய துயரமயமான நாட்கள் கழிந்து புதிய துயரமயமான நாட்கள் பிறந்தன. பழைய துயரமயமான இடங்களைக் கடந்து புதிய துயரமயமான இடங்களை அடைந்தான்.

ஒக்ல

15. அரவமழித்தல்

நீலப்பறவை பின் தொடர நிதானமாக நடந்தான் ரூரூ.

ஓரு நாள் திடீரென அவனுள் ஆவேசம் எழுந்தது. பல மரங்களையும் அணுகி ஆராய்ந்தான். கவண்வில் போல் இரண்டாகப் பிரிந்த முனை கொண்ட ஓரு கிளையை ஒடித்து எடுத்தான். கனமான கழி ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டான்.

அக்கணம் முதல் காட்டுவழியில் ஓரடிக்கொரு முறை எதிர்ப்படும் அரவங்களுக்கு ரூரூவே மரணதேவனாக மாறினான். எதைத் தேடிக் கொண்டிருந்தானோ, அதுவாக மெல்ல மெல்ல மாறிக் கொண்டிருந்தான். எங்கு அரவத்தைக் கண்டாலும் அது படமெடுக்காதவாறு அதன் தலையை கவண்வில் கிளையால் அழுத்திப் பிடித்துக் கொண்டு கழியால் அதை அடித்துக் கூழாக்கினான்.

ஆயிரமாயிரம் அரவங்கள் அவனால் மாண்டன. அரவங்களின் எண்ணிக்கை குறைய குறைய தவளைகளும், எலிகளும்

பெருகின. வனத்தின் சமநிலை தவறத் தொடங்கியது. வனதேவி பதறி னாள். வனதேவனோ, ‘பெண்ணே, நீயாக எந்த முன்முயற்சியும் எடுக்காதே. எது தானே நிகழ்கிறதோ அதை நிகழ விடு. விலகி நின்று பதற்றமின்றி பார்த்திரு’ என்றான.

ரூருவின் காலடி ஓசையை காலனடி ஓசையாக அரவங்கள் அறிய ஆரம்பித்தன. பதறிப் பதறி தங்கள் புற்றின் ஆழத்தில் பதுங்கின. மயில்கள் நடனத்தை மறந்தன. கீரிகள் வீர விளையாட்டை நிறுத்தின. பருந்துகள் மண்ணில் இறங்க மறுத்தன.

ஒரு நாள் நீர்ப்பருக குளமொன்றை நாடினான் ரூரு. அதில் துந்துப் பகை நீர்ப்பாம்பொன்று நெளிந்து கொண்டிருந்தது. தாகத்தை மறந்த ரூரு, சினங்கொண்டு நீராவத்தை பிடித்து தரை மீது தூக்கி ஏறிந்தான். ஆவேசத்துடன் கழியை உயர்த்தி நீராவத்தை அடிக்கப் பாய்ந்தான்.

பாம்போ ‘ரூரு, உனக்கு ஒரு தீங்கும் செய்யாத என்னை ஏன் வதம் செய்ய நினைக்கிறாய்? நான் நஞ்சற்ற நீர்ப்பாம்பு’ என்று பரிதாபமான குரவில் கேட்டது. காட்டில் வசிப்பவன் காட்டுயிரினங்களின் மொழிகளை அறிவான். தானிருக்கும் இடத்தில் புழங்கும் மொழியை அறிந்து கொள்ளாதவன் வாழ்வை இழக்கிறான்.

‘என் உயிரை விட இனிய பிரியம் வதாவை என்னிடமிருந்து பிரிக்க காலனுக்கு உதவியது அரவமே. அதனால் என் ஆணந்தத்தை அழித்த அராவத்தின் குலத்தையே அழிக்க உறுதி கொண்டுள்ளேன். எனவே உன்னை அழிக்கும் என் செயலை தடுக்காதே’ என்றான் ரூரு.

‘என் போன்ற நீராவங்களுக்கு நஞ்சில்லை. ஆனாலும் பாம்பினத்தில் பிறந்துவிட்டோம். நச்சரவும் போன்ற தோற்றம் பெற்று விட்டோம். அதனால் அவை செய்யும் தீய செயல்களுக்கு எங்களுக்கும் தண்டனை கிடைக்கிறது. நல்லவனாக இருப்பதோடு பிறரிடம் நம்மை நல்லவன் என்பதை புரிய வைக்கவும் வேண்டியிருக்கிறது’ என்றது துந்துப் பாம்பம்.

‘அரவமே, உன் சகோதரன் செய்த குற்றத்திற்கு உன்னை தண்டிப்பது அறமல்ல என்பதை நானும் அறிவேன். ஆனால் என் வேதனை தீர வேறு வழி எனக்குத் தெரியவில்லை’ என்றான் ரூரு.

‘இளையவனே, என் சகோதரனால் ஏற்பட்ட துன்பம் தீர உனக்கு என்னால் வழி சொல்ல முடியும். குற்றமற்றவனின் வார்த்தையில் சக்தியம் குடியிருக்கும்’ என்றது.

‘சொல்பவனைவிட சொல்லப்படும் பொருள் முக்கியம் என்பது உலக அறம். சொல்லப்படும் பொருளைவிட சொல்பவனே முக்கியம் என்பது ஆன்மீக அறம். நீராவமே, நீயாரென்பதை முதலில் சொல்’ என்றான் ரூரு.

‘என் பெயர் சகஸ்ரபதன். முன்பு நாளொரு முனிவனாக இருந்தேன். என் நண்பனான காகமன் எரிவேள்வி செய்யும்போது புற்களால் ஆன நாகமொன்றை செய்து அதில் விளையாட்டாகப் போட்டேன். அதிர்ச்சியில் மயங்கி விட்ட காகனின் வேள்வி தடைப்பட்டு போயிற்று. தெளிந்தெழுந்த காகமன், ‘பொய்யாவும் புனைந்து வேள்வியை நிறுத்திய நீ நீராவமாக மாறி துன்புறுவாய்’ என்ற தீச்சொல் இட்டுவிட்டான். கலங்கிய உள்ளத்தோடு கரங்கூப்பி மன்னிப்பு கேட்டு மீள வழி கேட்டேன். ‘தீச்சொல்லிட்டவனால் அது நிறைவேறுவதை தடுக்க முடிவதில்லை. ஆனால் காலதுளவை கட்டுப்படுத்த முடியும். நண்பா, உன் அன்பு மாசற்றது என அறிவேன். உன் மீது தீச்சொல் இட்டதற்காக வருந்துகிறேன். அராவத்தை அழிக்க நினைப்பவனால் நீ காப்பாற்றப்படுவாய்’ என்றான் நண்பன் காகமன். அவன் சொல் பொய்யாகப் போவதில்லை. இதோ, என்னைக் காக்க நீ வந்துவிட்டாய்’ என்றான் சகஸ்ரபதன்.

‘அழிப்பவன் எப்படி காப்பவன் ஆவான்?’ என்று கேட்டான் ரூரு.

‘வெறுப்பு என்பது ஆழமான அன்பின் வெளிப்பாட்டுப் பிழை’ என்றான் சகஸ்ரபதன்.

‘முனிவரே உமது முகவரியைக் கூறினீர். உமது வார்த்தைகளை ஏற்கலாம் என என்னிடயம் கூறுகிறது. நீர்

எனக்குக் கூற விழையும் மங்கலச் சேதி என்ன?’ என்று கேட்டான் ரூரு.

‘அழகிய வாலிபனே, அறங்களில் உயர்ந்த அறம் தான் யார் என்பதை அறிவதே. எதைப் பற்றி அறியவில்லையோ அதைப் பற்றிய அச்சம் உண்டாகும். எதை அஞ்சுகிறோமோ அது நம்மை நாடும். அச்சத்தை வெல்லும் வழி அச்சமூட்டுவதை நாமே நாடிச் சென்று அது என்னவென்று ஆராய்ந்து அறிவதே. உண்ண அறிந்தால் உன் எதிரியை அறியலாம். நீ யாரென்பதை அறிவாயா?’ என்றார் சகஸ்ரபத முனிவர்.

‘நான் ரூரு. பிருகு ரிஷியின் பேரன். சயவன ரிஷியின் புத்திரன்.’ என்றான் ரூரு.

‘அவை புறத்தில் உள்ள உண்மைகள். அகத்தில் நீ ஆன்மா. தூய ஆன்மா மட்டுமே. உன் எதிரி யாரென்பதை அறிவாயா?’ என்றார் சகஸ்ரபத முனிவர்.

‘என் எதிரி மரண தேவன். அவனை நான் அஞ்சுகிறேன், எல்லா தேவர்களையும் பணிந்து வணங்கிவிட்டேன். எவரும் காலனை வெல்ல எனக்கு உதவவில்லை.’ என்றான் ரூரு.

‘ஆன்மாவின் ஆதி எது என்பதை நீ அறியவில்லை. அதை அறியாதபோது அச்சம் எழுகிறது. அந்த அச்சம் வழிபாட்டு மனநிலையை உருவாக்கும். கட்டற்ற இனபத்தை இழக்க வைக்கும் குறுகலான மதவழியாக மாறிவிடும். ஓ ரூருவே! வழிபடுவனாக இருக்காதே. வழிபடப்படுவன் நீயே என்பதை அறிவாய். அதை அறிந்தால் அந்தகம் பற்றிய அச்சம் அகலும். அழிவற்றவன் நீ என்பதை அறிந்தால், மரணத்தைப் பற்றிய அச்சம் அகலும். மரணத்தைப் பற்றிய அச்சம் அகன்றால் மரணம் உண்ண விட்டு அகலும்’ என்றார் சகஸ்ரபத முனிவர்.

‘முனிவரே, பிரியம்வதாவுடன் இருந்த நாட்களில் ஆனந்தத்தை மேற்பரப்பில்தான் அறிந்தேன். அவளை இழந்து விடுவேனோ என்று கணந்தோறும் ஆழத்தில் அஞ்சி அஞ்சியே வாழ்ந்தேன்’ என்றான் ரூரு.

‘செல்வமற்றவன் செல்வத்தைப் பெறுவதை மட்டுமே நினைக்கிறான். செல்வத்தை பெறுவனோ, பெறுங்-

கணத்திலேயே அதை இழக்க கூடாதென்றெண்ணி இழப்பை நோக்கி அடியெடுத்து வைக்கிறான்’ என்றார் சகஸ்ரபத முனிவர்.

‘முனிவரே, நான் அழிவற்ற ஆன்மா என்பதை என்னால் முடிந்த அளவில் ஏற்கிறேன். நான் அடுத்து என்ன செய்வது?’ என்று கேட்டான் ரூரு.

‘பிறருக்கு துன்பத்தை இழைப்பவன் மட்டுமின்றி இழைக்க நினைப்பவனும் துன்பத்தையே வாழ்வின் பரிசாகப் பெறுவான். எண்ணமும், உணர்வும் செயலன்றி பிறிதொன்றில்லை. உயிர்களை அழிக்க என்னும் நீ உண்மையில் அவற்றிடம் பேரன்பு கொண்டிருக்கிறாய். முழுமதியை மேகங்கள் சூழ்ந்தால் அது அமாவாசை ஆகிவிடாது. உன் தோற்றமயக்கம் தீரட்டும். உன் இருண்ட பாதை அன்பால் கதிரொளிப் பாதையாகட்டும். அன்பையே ஆயுதமாகக் கொள்’ என்றார் சகஸ்ரபத முனிவர்.

‘பிரியம்வதா இதைத்தானே எப்போதும் சொல்வாள்? அதையேன் மறந்தேன்?’ என்று வருந்தினான் ரூரு.

கிளையையும், கழியையும் வீசி எறிந்தான் ரூரு. ‘ஜயனே, விடைபெறுகிறேன். நான் பிரியம்வதாவை மீண்டும் தழுவும் நேரத்தில் உமது அரவத்தோற்றம் மாறிவிடும்’ என்று கூறிவிட்டு திரும்பிப் பாராமல் நடந்தான் ரூரு.

பசித்த பாம்புகள் தவளைகளையும், எலிகளையும் விழுங்கின. மயில்கள் பாம்புகள்மீது நடனமாடின. கீரிகள் பாம்புகளோடு விளையாடின. பருந்துகளோடு பாம்புகள் வானில் பறந்தன.

ரூருவின் பாதையில் அச்சமின்றிப் பாம்புகள் ஊர்ந்து சென்றன. அவனுக்கு பழமிருக்கும் மரங்களை காட்டிக் கொடுத்தன. முன்புதர்களில் அவன் நடந்துவிடாமல் தடுத்தன.

வனதேவி நிம்மதிப் பெருழச்சு விட்டாள்.

வனதேவன் புன்னைக்கத்தான்.

நடந்து கொண்டே இருந்தான் ரூரு.

நீலப்பறவை அவனைப் பின் தொடர்ந்தது.

ஓக்கை

16. அஸ்வதமரம்

ஒவ்வொரு அடி எடுத்து வைக்கும் போதும் பிரியம்வதாவைப் பற்றிய ஒரு நினைவு ரூருவின் மனதில் எழுந்து அவனை அளவற்ற வேதனையை அனுபவிக்க வைத்தது.

எரிபொறி ஓன்றில் அகன்ற காடு விண்ணகத்தை தொட்டு பற்றி எரியும்போது, கதறியபடி மரக்கிளைகள் கருகி விழுவதைப் போல, பிரியம்வதாவைப் பற்றிய ஒவ்வொரு நினைவும் அவனது இதயத்தைப் பற்றி எரிய வைத்து எதை எதையோ கருக வைத்தது.

ஆனால் அத்தனை வேதனைகளையும், துண்பங்களையும் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொண்டு, மெளனமாக மேலும் மேலும் நடந்தான் ரூரு.

ஒரு நண்பகலில் ரூரு வனத்திலிருந்த அஸ்வதமரத்தருகே வந்தான். மனத்தை கடந்த மெளனத்தில் அமர்ந்துவிட்ட ரூரு மரத்தடியில் அமர்ந்தான்.

மனிதனின் மெளனம் பூரணமடையும் போது அவன் அகவுலகில் பூட்டப்பட்டிருந்த பல கதவுகள் திறக்கின்றன. ஒவ்வொரு கதவும் ஒளிமயமான உலகமொன்றிற்கான நுழைவாசல். மேலிருக்கும் உலகங்களுக்கும், கீழிருக்கும் உலகங்களுக்கும் தான் விரும்பிய போது சென்று வரும் வல்லமையை பெறும் வழியின் முதல் கட்டமே மெளனம். மெளனத்தை பெற்று விடும் மனிதன் தான் வளரும் ஆன்மாவால் அமர்களை கடந்து செல்லும் ஆற்றலைப் பெறுகிறான். அகந்தையில் திளைக்கும் தேவர்கள் அதை விரும்புவதில்லை. எனவே மனிதனின் மெளனத்தை தேவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள்.

கடவுளரும், விதியரசனும் ரூருவின் வேதனையை எண்ணி கண்ணீர் உருத்தனர். ஆனால், அவர்கள் ரூருவின் மெளனத்தைக் கண்டு அஞ்சித் தடுமாறினர். அதிகமாக அஞ்சியவன் அகனிதேவன். தன் எதிரியின் பெயரன் வளர்வதை அவனால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. 'பழி வாங்கும் தருணமிது' என எண்ணினான், அச்சத்தில் பிறப்பதே சதி. அச்சத்தால்

பீடிக்கப்பட்ட அமர்களிடையே பிருகு மகரிஷியின் மீது ஆறாத சினங்கொண்டிருந்த அகனிதேவன் முதல்படி எடுத்து வைக்க முடிவெடுத்தான்.

அழிவற்ற அகனிதேவன் அச்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டவனாக, அஸ்வத மரத்திற்கு மட்டுமே கேட்கும் ரகசிய குரவில் ஆணையிட்டான் 'அஸ்வதமரமே! பெரும்படைக்கே நிழல்தரவல்லவனே! அகன்று பரந்த மகத்தான மரமே! பெரும்படையைவிட அதிக வலிமைக் கொண்ட தனிமனிதனை நீ எதிர்கொள்ள வேண்டும். அதனால் உனக்கு புகழ் உண்டாகும்' என்றான்.

புரியாமலே தலையை ஆட்டிய அஸ்வதமரமும் 'ஆணை என்னவென்று எனக்குப் புரியுமாறு விளக்குக' என்றது.

'ரூருவின் அகத்தில் மெளனம் நிலைக்கக் கொடங்கிவிட்டது. காட்டாற்று பெருவெள்ளம் பாறைகளையும், முறிந்த மரங்களையும் உருட்டித் தள்ளிவிட்டு பின் சத்தமின்றி நதியாகப் பாய்ந்தோடி கடலாக மாறுவது போல, பிரியம்வதாவிற்காக அவன் அகத்தில் உகுத்த கண்ணீர் மெளன பெருங்கடலாக மாறிவிட்டது. அகமே புறம் என்பதாலும், அவனின் அகத்தில் சேகரமாகும் மெளனத்தாலும் தம்மை வெல்லும் பெருவல்லமை கொண்டுவிடுவான் என தேவர்கள் அச்சமுறுகின்றனர். அவனிதயம் சக்தி சமுத்திரமாக மாறும் நாள் வெகுதூரத்தில் இல்லை.'

'காதலைத் தவிர வேறெதையும் அறியாத மெளனம் விண்ணகத்து தேவர்களின் கூட்டு வலிமையை கணப்பொழுதில் இல்லாமல் ஆக்கிவிடவல்லது. எனவே, அஸ்வதமரமே! ரூருவின் கவனத்தை திசை திருப்பு. அவனது மெளனத்தை கலைத்து விடு. யோகியை எதிர்கொள்வது அபாயங்கள் நிறைந்த வலிதரும் பணி. ஆயினும் எங்களுக்காக வலியை நீ ஏற்றால் விண்ணகத்தில் வாழும் தேவர்களுக்கு மட்டுமே உரிய ஒளிவீசும் அரியாசனம் ஒன்றை உனக்கு பரிசாக்த தருவேன்' என்றான் அகனிதேவன்.

‘அக்னியே! யோகிகளின் தவத்தை கலைக்க இந்திரன் சபையில் நடனமாடும் தேவமங்கையர்களை அனுப்புவதுதானே வழக்கம்? அதை ஏன் செய்யவில்லை?’ என்று கேட்டது அஸ்வதமரம்.

‘மூடர்களை மரம் என்று என்னழக்கிறார்கள் என்பது இப்போது எனக்குப் புரிகிறது மூடனே. அவன் அகத்திலும், புறத்திலும் பிரமத்வாரா மட்டுமே இருக்கிறாள். அவனைப் பொறுத்தவரை பிரமத்வாரா மட்டுமே பெண். வேறொரு பெண்ணால் ரூருவை வீழ்த்த முடியாது. பெண்வழியை விட்டு வேறேதேனும் செய்வாயாக’ என்று சினத்துடன் உறுமினான் அக்னிதேவன்.

‘புரிந்தது. தம் ஆணைப்படி நடப்பேன்’ என்று சதியில் பங்கெடுக்க சம்மதித்தது அஸ்வதமரம்.

எதைச் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டதோ அதை விரும்பிச் செய்வதே மூடனின் சுபாவம். ‘வேறு பெண்ணை நினைக்காவிட்டால் என்ன? பிரியம்வதா இருக்கிறாள் என்ற மாயத்தை தோற்றுவித்தால் அதில் குழம்பி, திசை மாறுவான் ரூரு’ என்று நினைத்தது அஸ்வதமரம்.

மெல்ல இலைகளை அசைத்தது அஸ்வதமரம். அது பெண்ணின் ஆடை அசைவது போன்ற மாயத்தை தோற்றுவித்தது. பிரியம்வதாவிற்காக ஏங்கி இருந்த ரூருவின் இதயம் அவன் அருகில் இருக்கிறானோ என்று மயங்க ஆரம்பித்தது. மரம் தன் கிளைகளில் மென்மையானவற்றைக் கொண்டு மெல்ல ரூருவின் கண்ணங்களையும், கழுத்தையும் வருடியது. மாயையின் தீண்டல் கண்நேர மகிழ்ச்சியை ரூருவிற்கு தந்தது. ‘இதோ பிரியம்வதா வந்துவிட்டான்’ என்று நினைத்தான்.

எத்தனையோ முறை பிரியம்வதா பின்னாலிருந்து ரூருவை எதிர்பாராமல் அணைத்திருக்கின்றாள். அப்போதெல்லாம் தன் வலிமையான விரல்களால் அவனது மெல்லிய விரல்களைப் பற்றுவான். அதே நினைவில் பிரியம்வதாவின் விரல்களை அவன் விரல்கள் தேடின. பின்னாலிருந்து அணைக்கும்போது அவனது கூந்தல் அவனது முகத்தை மூடும். நெய்யின் மணமும்,

மலர்களின் மணமும் கலந்த மணம் அவனைச் சூழும். ஆனால் அந்த வாசம் இப்போது எழவில்லையே! அவனது மூச்சுக்காற்று அவன் கழுத்தில் உண்டாக்கும் சிலிர்ப்பு இப்போதில்லையே. அவனது அணைப்பை ஏற்று கேள்விகளைக் கேட்க வேகமாகத் திரும்பிய ரூரு ஏமாந்தான்.

அவனது வேகத்தை எதிர்பார்க்காத அஸ்வதமரம் மெல்ல தன் கிளைகளை விலக்கிக் கொண்டது. கண்நேரம் விலகிய துயரம் பலமடங்கு தீவிரத்துடன் அவனுள் நூழைந்தது. அவனது முகத்தில் இதுவரை வெளிப்படுத்தாத துன்பக் குறிகள் எழுந்தன.

அவனைச் சூழ்ந்திருந்த மெளனத்திலிருந்து வெளிவந்தான் ரூரு.

சினத்தாலும், துன்பத்தாலும் சிவந்த முகத்தோடு மரத்தைப் பார்த்து கூறலானான் ‘என் வேதனையை வேடிக்கைப் பொருளாக்கி விளையாடிய அஸ்வதமரமே! இனி உன்னை குளிர்ந்த காற்று தழுவாது. தவறு செய்த கிளைகளை விட்டு பசுமை விலக்கட்டும். வேத சரஸ்வதி நதி நீரலைகள் குற்றம் புரிந்த உன் வேர்களை நனைக்காது. காலச்சக்கரம் சுழன்று கொண்டிருக்கும் வரை குற்றம் புரிந்த இலைகள் அக்னியில் வாழ்டும்!’

அவன் பேசபேச தனக்கு நிகழும் அவலத்தை மரம் உணர ஆரம்பித்தது. அகன்ற அஸ்வதமரத்தின் கிளைகளும், இலைகளும் வேதனையோடு முன்கின.

தீச்சொல்லிட்ட பின்பே ‘எவரிடமும் அன்பு காட்ட வேண்டும்’ என்று பிரியம்வதா கூறியது ரூருவின் நினைவிற்கு வந்தது.

சீறும் அரவங்களாக எழுந்த ஏரிநாக்குகள் மரத்தின் ஒரு பக்கத்தை சூழ்ந்தன. பசுமையான இலைகளில் புகையெழுந்து பொசுங்கின. கிளைகள் கருகின. சிறிது நோத்தில் மரத்தின் ஒரு பகுதி எப்போதும் போல பசுமையாக, இலைகளோடு, கிளைகளோடு இருந்தது. மறுபகுதியோ பற்றி எரியும் இலைகளோடு கருகிய கிளைகளோடு இருந்தது. தன்

அலங்கோல நிலையை எண்ணி மரம் அழுத்து. இத்தனை அலங்கோலமாக வாழ்வதற்கு பதில் என்னை ரூரூ அழித்திருக்கலாமே என்றெண்ணியது.

தன் கிளைகளனைத்தையும் குவித்து, தன் மரவுடல் மன்ன தொட குளிந்து ரூரூவின் பாதங்களை அஸ்வதமரம் பற்றியது. வாழும் பகுதியின் பசுமையான இலைகளிடமிருந்து நீர் கொண்டு ரூரூவின் பாதங்களை கழுவியது. ‘அறியாமல் செய்த பிழை, நன்மை செய்யும் எண்ணத்தோடு செய்த பிழை. மன்னித்தருள வேண்டும். நான் இழந்ததை பெற வழி சொல்ல வேண்டும்’ என்றது அஸ்வதமரம்.

திகைத்தான் ரூரூ. ‘இழந்ததை பெறும் வழி அறியாமல்தான் நானே தவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.’ என்றான். மரத்தின் மரணதேவனாக சற்றுமுன் தான் மாறிவிட்டதை அக்கணத்தில் உணர்ந்தான்.

‘சிந்திப்பவர் எவராலும் பிறருக்கு வழிகாட்ட முடியும். தன் வழியை அறிவதுதான் எவருக்கும் சிரமம்’ என்றது மரம்.

சிந்திக்கலானான் ரூரூ.

‘எடுத்தவரால் கொடுக்க முடியும். கொடுத்தவரால் எடுக்கவும் முடியும். தீச்சொல் உதிர்த்த உம்மால் அதை மாற்றும் நற்சொல் கூறவும் முடியும். என் வாழ்வை எடுத்த உம்மால் அதைத் திருப்பித் தர முடியும். கடல் போல பரந்திருப்பது கங்கை என்று கூறுகிறோம். ஆனால் கங்கை போல பெரியது கடல் என எவரும் கூறுவதில்லை. அளவில் கங்கை ஒருபோதும் கடலாக முடியாது. இளையவனே, அவரவருக்கென ஓர் அளவு உண்டு. அந்த அளவிற்குட்பட்டுதான் சிக்கல்கள் உருவாகின்றன. தீர்வுகளும் அந்த அளவிற்கு உட்பட்டவையே. சிக்கலை உருவாக்குபவன் அதைத் தீர்க்க வல்லவனுமாவான்’ என்றது அஸ்வதமரம்.

‘மரமே, என் நிலையை நீ எவ்வாறு அறிந்தாய்?’ என்று கேட்டான் ரூரூ.

திடுக்கிட்டது அஸ்வதமரம். அக்னிதேவனே தன்னைத் தூண்டிவிட்டவன் என்ற உண்மையைக் கூறினால், ரூரூவின் காதல் தீ அக்னிதேவனையே எரித்து விடும். உண்மையைக்

கூற தவறினால் வாழ்நாளெல்லாம் பட்ட மரமாக வாழ்ந்தாக வேண்டும். எது சரி?

மரம் மெல்ல நடுங்கியது. ‘நான் அவனைக் காட்டிக் கொடுத்தால் அவன் என்னை முற்றாக எரித்துவிடுவான்’ என்றது.

அஸ்வதமரத்தின் தயக்கத்தைப் பார்த்த ரூரூ கூறினான்.

‘மரமே! மெய் பேச, சிந்திக்க வேண்டியதில்லை. பொய் பேசவே சிந்திக்க வேண்டும். பொய் பேசுபவனே அஞ்சவும், அழிக்கும் திட்டங்கள் தீட்டவும் செய்கிறான். மேலும் வலிமையற்ற மெய்யனை வலிமையுள்ள பொய்யன் அழிப்பான். என் அகவலிமை அனைத்தையும் உனக்கு பாதுகாவலாக்குகிறேன். மெய் சொல்வாயாக. உன்னை பொய் தீண்டாமல் நான் பாதுகாப்பேன்’ என்றான் ரூரூ.

‘பொய்யால் நான் பெற்ற பலனே நான் இப்போதிருக்கும் கோலம். இனி மெய்யரை அன்றி வேறொன்றை நான் நினையேன். என்னைத் தூண்டியவன் அக்னிதேவனே’ என்றது மரம்.

‘அக்னிதேவன் செய்தது பிழையென்று தவறாக எண்ணி பிருகு மகரிஷி தண்டித்ததார். அதற்காக என்னைப் பழிவாங்க முயல்கிறானா அக்னிதேவன்?’ என்று சின்தான் ரூரூ. பின் நிதானித்தான். ‘மரமே, அவனோடு போராட்ட தொடங்கினால் என் இலக்கின் செல்திசை மாறிவிடும். மேலும், பிரியம்வதா எவரிடமும் அன்பு காட்டுமாறு என்னிடம் வேண்டினாள். அக்னிதேவனிடம் நான் அன்பு கொண்டுவிட்டேன் என அவனிடம் கூறிவிடு’ என்றான்

‘ஜயனே, என்னிடமும் அன்பு காட்டுங்கள். எனக்கு நல்வழி காட்டுங்கள்’ என்றது மரம்.

வழி தெரியாததால் சிந்தனையற்று நின்றான் ரூரூ. சிந்தனை நின்றதும் வழி பிறந்தது. அது அவன் மொழி வழியே வெளிவந்தது. ‘மரமே! நான் பிரியம்வதாவை மீண்டும் அடையும் அதே கணத்தில் உன் கருகிய பாதிபகுதி மீண்டும் உயிர் பெறும்’ என்றான் ரூரூ.

நன்றியுடன் அவன் வார்த்தைகளை மரமேற்க தொடர்ந்து கூறினான் ரூரு ‘அறிவற்ற செயலைப் புரிந்த நீ, மீண்டும் வாழ்வு பெற்ற பின் ஞானத்தையும், அறிவையும் தருபவனாக மாறுவாயாக! மரணத்தையும், வாழ்வையும் பற்றி கேள்வி எழுப்பும் மகாத்மாக்கள் உன் மடியில் அமர்ந்து முக்தி பெற்று அமர்கள் ஆவார்கள். அரசர்களுக்கும் ஞானம் தரும் அரசமரமாக, போதிமரமாக, வாழ்ந்து அழியாப் பெரும்புகழ் பெறுவாயாக!’ என்று வாழ்த்திவிட்டு விடைபெற்றான் ரூரு.

நடக்கத் தொடங்கினான் ரூரு. நீலப்பறவை அவனைப் பின் தொடர்ந்தது.

கானகத்தை விட்டு வெகுதாரம் நடந்தான்.

ஓ ஃ

(தொடரும்)

(கதையைக் கால இடைவெளியின்றித் தொடர்ந்து வாசிக்க விரும்பும் அன்பர்கள் ce@mothersservice.net என்ற மின்னஞ்சல் முகவரி மூலம் தொடர்பு கொண்டால் முழு நாவலும் PDF வடிவத்தில் அனுப்பி வைக்கப்படும்.)

ஜீவிய மணி

அன்பர்கள் அன்னை ஜீவியத்தின் மக்கள். அன்னை ஜீவியம் பல யுகங்களுடைய அனுபவ சாரம். மனம் அன்னையில் நிலைத்தால், நிலையாக நிலைத்தால், நினைப்பது இனிமையானால் லைப் டிவைன் நால் படிக்கப் படிக்கப் புரியும். புரிவது வளரும். சமர்ப்பணம் பூரண சமர்ப்பணமானால் அது வரும். சமர்ப்பணம் சொல்லானால் சொல்லளவில் பலிக்கும். சொல் மொன நினைவாவது அடுத்த கட்டம். நினைவழிவது பரவசம்.

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

பகுதியின் முழுமை

பல பகுதிகள் சேர்ந்தது முழுமை.
பகுதிக்கும் முழுமையுண்டு.
பகுதிகள் முழுமையில் இருக்கின்றன.
பகுதிகள் முழுமையுள் முழுமையாகச் செயல்பட ஜிக்கியம் தேவை.
மோட்சம் பகுதி முழுமையை எட்டுவது.
பகுதி பரிணாமத்தால் முழுமையாகிறது.
பகுதி அப்படி முழுமையாக செயலில் இணைந்து ஜிக்கியத்தால் முழுமை எய்த வேண்டும்.
சுமுகம் பரஸ்பரம் ஜிக்கியம் செயலில் பகுதிக்கு முழுமை தரும். மரம் வளர்ந்து விதையாகிறது.
விதையுள் முழு மரம் உண்டு.
மரம்-விதை பகுதியான சுழல்.
மரமும், விதையும் இறைவனால் எழுந்து பூரணம் பெறுகின்றன.
பிரம்மம் இதனால் அனந்தத்திலிருந்து bliss இலட்சியமான ஆனந்தத்தை (delight) நாடிப் பெறுகிறது.
அதனால் மூலமும் முடிவும் ஒன்றேயாகும்.
இது ஆன்மீகப் பரிணாமம்.
மோட்சம் மனிதன் பிரம்மத்தை எட்டுவது.

(தொடர்ச்சி பின்பக்க அட்டையில்)

(முன்பக்க அட்டையின் தொடர்ச்சி)

ஆன்மீகப் பரிணாமம் மனிதன் பிரம்மமாகி, பிரம்மத்துள் ஆத்மா (Self)வாகி, உள்ளுறை பிரம்மாவாகி, ஈஸ்வரனாகி, மனிதன் தானே பிரம்மம் (I am He) என அறிவது.

வேதம் கடவுள்களை தலைவனாகவும், மற்றவர்க்கு சமமாகவும், புரோகிதராகவும் கூறும் தெய்வீக ஆன்ம வாழ்வு இதைத்தான்.

குடும்ப விசங்களில் தலைவன் தொண்டனாவதும் தொண்டன் தலைவனாகவும் மாறும் அவசியம் நேரும்.

அவசியமான நேரம் ஆச்சரியம் அற்புதமாகும் தருணம்.

செயல் பிரிந்து இணைவதால் பூரண ஜிக்கியம் integration எழுகிறது.

சத்திய ஜீவியத்தில் ஜீவனும் ஜீவியமும் வேறில்லை.

தலைவனும் தொண்டனும் வேறில்லை என்பது வாழ்வு குடும்பம்.

தாய் குழந்தைக்கு எல்லா வேலைகளையும் செய்ய வேண்டும்.

Darwin கண்டது ரூபத்தின் பரிணாமம்.

ஸ்ரீ அரவிந்தம் கூறுவது ஜீவியத்தின் பரிணாமம்.

ஜீவியம் பரிணாமத்தால் தனிநபர் ஆனந்தத்தை சிருஷ்டியின் ஆனந்தமாக்குவது ஆத்மீகப் பரிணாம யோகம்.

